

**Zdravíme paní
LOUISE HRUBES
Illinois**

50 centů

TELEFONY:
(312) 749-1891
(312) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVI

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

THURSDAY, JUNE 29, 1989

Nesrovnalosti v československé bezpečnosti

RFE - M. SH.

Československý ministr zahraničí, když odjížděl z pařížské schůzky signatářů helsinských dokumentů, vyslovil pro Československou kancelář názor, že delegace některých západních zemí se snaží vnucovat socialistickým zemím své pojetí demokracie. Západní pojetí demokracie jistě není bez chyby. Ale sotva může být pochyb o tom, že tuhle vnucenou demokracii by uvítala naprostá většina československého obyvatelstva, kdyby se ho na to někdo zeptal.

Zatím to na takový postup nevypadá. Spíše jsou pořád na denním pořádku nechutná vystoupení bezpečnostních orgánů v té či oné podobě. O jedné z nich informuje v dopise Věře Cibulkové doktor Jiří Machourek, obhájce vězněného signatáře Charty 77 Petra Cibulky, syna adresátky dopisu. Počítá se s tím, že počátkem června bude obviněnému i obhájci předložen vyšetřovací spis k prostudování a vyhlášení, k čemuž se počítá nejméně s dobou jednoho měsíce. Dopis pak poukazuje na stálý problém s Cibulkovou korespondencí, jak

Pokračování na straně 3

Role senátora

Anthony Harrigan

Prezidentské knihovny zřízené ve Spojených státech v posledních čtyřech desetiletích jsou nesmírně důležité vzdělávací instituce sloužící americkému lidu. Je ale také vhodné zřídit knihovny, v nichž by byly uloženy dokumenty důležitých senátorů Spojených států.

Senátoři hrají obrovskou roli v americkém politickém životě. Jsou často tak vlivní jako představitelé výkonné moci. Na mysl přichází takové velikány minulosti jako Daniel Webster a John C. Calhoun. V moderní době byl vliv senátorů Roberta Tafta, Harry F. Byrda a Barry Goldwatera kolosální. Takové ústředí

bylo naštěstí vytvořeno na Wingate College v Severní Karolině. Kolej zřídil Jesse Helms Citizenship Center, do kterého republikánský senátor ze Severní Karoliny Jesse Helms, vysoce vlivný americký senátor od roku 1972, ukládá své dokumenty a s nimi spojené pamětihodnosti. Úloha senátora Helmse v současném politickém dění bude bezpochyby podrobena přísnému zkoumání i obdivování historiků, kteří budou chtít pochopit myšlenkové pochody v americkém životě v těchto letech. Senátor je tím hlavním hlasem v americkém senátu prosazujícím americké zájmy a tradiční hodnoty.

Pokrač. na str. 6

Zajímavosti ze sovětského sjezdu lidových poslanců

RFE - P. B.

Tento měsíc probíhaly debaty v sovětském Sjezdu lidových poslanců. Už z pouhého výčtu námětů, které tam přicházely na přetřes, musely ortodoxní politbyra v Praze, východním Berlíně, Bukurešti a Sofii obcházet mráčky. Vždyť to, o čem se tam mluvilo a co celý Sovětský svaz mohl sledovat v přímém přenosu televize a rozhlasu, naplňovalo v očích Brežněvových siroteků skutkovou podstatu kontrarevoluce. Protokol jediného jednání dne Sjezdu lidových poslanců by poskytl bohatý materiál hned pro několik dokumentů typu "Poučení z krizového vývoje", o něž se stále ještě opírá normalizovaná přestavba v Československu. Namátkou několik příkladů z posledních dnů. Bývalý olympijský vítěz řekl, že státní bezpečnost mučila ve sklepích svých žalářů nejlepší syny a dcery země. Populární televizní komentátor konstatoval, že člen politbyra zodpovědný za zemědělství nemá o zemědělství ani ponětí. Poslanci z bałtských republik žádali pravdu o násilném obsazení svých zemí

Pokračování zprávy na str. 4

Na poškozené schody na Tiananmenském náměstí poukazuje col. Li Zhiyun, doprovázející zahraniční reportéry a říká, že to udělali protestující studenti - ne tanky, které on komandoval při nájezdu 4. června.

Divíme se velice

Frank Stalik

S podivením slyšíme, jak se naši liberálové rozčilují nad hrůznými událostmi v Číně. Titíž lidé, co poslali dopis komunistickému diktátorovi Ortegovi s nadpisem "Dear Commandante!", dopis podepsali pánové: Jim Wright, Lee Hamilton, Edward Boland, Stephen Solarz, Michal

Barnes, Bill Alexander, David Obey, Robert Garcia, Matthew McHugh a Robert Torricelli a v tomto dopise ujist'ují zmíněného soudruha Ortegu svou podporou a přátelstvím.

Co si o těchto pánech máme myslet? Je několik alternativ. Bud' mají v hlavách něco jiného

Pokračování na straně 3

Přehřátá ekonomie

Kajetán Halasa

Ještě nikdy jsme v Austrálii neslyšeli tolik o "přehřáté ekonomii" (overheated economy) jako za dnešních dnů. Člověku maně tane na mysli obraz parního kotle, pod nějž topič naládoval příliš mnoho uhlí. Voda rychleji vaří, tlak páry stoupá, ručička manometru se točí a poněvadž ocelová struktura kotle vydrží jen tolik a tolik atmosfér, uniká přehytek páry ventilem, aby se kotel neroztrhl. Dnes už mladá generace parního kotle moc nezná. Z továren zmizely, ježto vše běží na elektřinu, lokomotivy mají diesellové motory a jen v železničním museu nebo u nějakého výletního vlaku se dnešní člověk seznámí s parní lokomotivou. Za starých časů jsme doma mlátiváli

Pokračování na straně 2

pomocí lokomobily, která prostřednictvím řemene poháněla mlátičku. To vše existuje jen ve vzpomínkách. . .

Nemine tedy den, abychom z úst politiků, novinářů a ekonomických komentátorů neslyšeli něco o té přehřáté australské ekonomii. Jak se to však týká obyčejného člověka? V jistém ohledu bychom přehřátou ekonomii měli s radostí vítat. Vždyť to znamená, že se hodně kupuje, čili že má lid plné kapsy peněz a že si může ledaco dovolit. Znamená to také, že průmysl a obchod jedou na plné obrátky a že je tedy fůra džobů. A přece se vláda snaží všemi silami tuto ekonomii ochladit. Proč? Poněvadž zbohatnuvší lid kupuje většinou importované zboží, čímž se země víc a víc zadlužuje. Není to tak ani vinou kupujících. Stovky artiklů denní potřeby i luxusu se v Austrálii během času přestaly vyrábět a dnes už i ta obyčejná krabička zápalek je dovezena z Jižní Koreje. Vysoké mzdy, vyhnání cen zdejších výrobků do neúnosné výšky, a také zaostalost našich strojů ve srovnání s technologií japonskou, tajvanskou, singapúrskou a korejskou zabily mnohá kdysi kvetoucí průmyslová odvětví. S postupem času se Austrálie vmanévrovala do kategorie zemí nejvíce zadlužených, jako jsou Brazílie, Mexiko atd. Splácení úroků (anglicky se tomu dnes říká "servicing the debt") stojí ročně biliony, z kterých tloustnou cizí banky. Za účelem snížení zahraničního dluhu (o němž předem na beton víme, že k němu nikdy nemůže dojít) chce vláda dát australské ekonomii studenou sprchu. Povolila bankám zvýšit úrokovou sazbu na rekordní výši. Na půjčky na stavbu domů se dnes platí gigantických 17 procent. Lidé "si to mají rozmyslet" než něco koupí na splátky. To by byla celkem moudrá politika, kdyby nebyla postihla v tak nepříjemné míře právě stavebnictví, které zaměstnává tolik místních rukou (tesaře, zedníky, zámečníky, sklenáře, elektrikáře, pokrývače, ale také zeměměřiče, architekty, agenty s realitami atd.)

Obchod s domy a byty rázem klesl na polovinu. Jen lidé s nadprůměrným příjmem si dnes mohou dovolit vzít na sebe bankovní půjčku na koupi domu nebo bytu. Toto však přineslo neočekávaný "byproduct". Stoupá počet lidí, kteří v této nové situaci nedisponují, jako tomu bylo dříve, velké procento svých příjmů do koupi domů a bytů. Zůstávají v nájmu. Místo toho investují menší (únosné) části svých příjmů do menších artiklů, jako na př. televizorů, videorekordérů, cestování atd. Bohužel je většina právě těchto artiklů importovaných, takže se tím zadlužení země v zámoří ještě více zhoršuje. Zvýšení úrokové sazby a chrstnutí vody do přehřátého kotle vlastně zhoršuje to, co mělo napravit.

Každý rozumný člověk si přeje snížení zahraničního dluhu a jen blázen nebo anarchista, který má zájem na ekonomickém zruinování vlastní země, by mohl být proti. Bohužel je však málokdo ochoten omezit své utrácení a vůbec "do something about it".

Jaká je politika dvou hlavních stran? Opoziční liberální strana ostře kritizuje postup labouristického ministra financí Keatinga. Tvrdí, že je nutno v první řadě omezit vládní vypůjčování peněz v zahraničí a šleдрé vládní socialistické výdaje doma. S tím však Labour party, která je dnes více stranou veřejných zaměstnanců všeho druhu než stranou dělníků, nemůže souhlasit, neboť by to znamenalo snížení počtu poměrně příjemných džobů ve státních úřadech a tím by proti sobě popudila voliče. Proto Labour Party stále zdůrazňuje, že největší částí tíživého zahraničního dluhu je "corporate debt", t. j. to, co dluhují soukromé firmy, a jen malé procento je dluh vládní. Proti tomu ovšem soukromý průmysl namítá, že on vypůjčuje velké částky v cizině jen aby za ně mohl nakoupit drahá moderní zařízení (pokročilou technologii), která by zlepšila kvalitu australských výrobků, aby pak tyto mohly konkurovat výrobkům importovaným (a touto cestou snižovaly zahraniční dluh). Je to tedy situace velmi komplikovaná.

Na okraji "přehřáté ekonomie" vegetuje problém nezaměstnanosti,

zprávy ZE SVĚTA

MOSKVA - Sovětský svaz

List sovětské komunistické strany Pravda přinesl zprávy, že etnické nepokoje v Kazachstanu, jež započaly skoro před dvěma týdny v městě Novy Uzen, se přes víkend rozšířily do dalších pěti měst nacházejících se v blízkosti Kaspického moře. V Mangyшлаku dav v počtu asi 150 osob ozbrojený železnými tyčemi, holemi a kamením napadl místní policejní stanici. Mluvčí ministerstva vnitřní Kazašské republiky major V. Sivušov uvedl, že bylo zatčeno 51 osob. Přes 100 lidí zahynulo tento měsíc v etnických nepokojích ve třech sovětských republikách: Kazachstanu, Uzbekistanu a Tadžikistanu. O etnických nepokojích přichází i zprávy z Moldavské republiky, kde asi 40.000 lidí se shromáždilo na náměstí hlavního města Kišineva, aby smutečním způsobem vzpomněli zřízení své republiky v roce 1940, připadající na 28. června. Republika byla vytvořena hlavně v území odstoupeném Rumunskému. Podle telefonické zprávy jednoho novináře se lid shromáždil, aby oslavil zavedení moldavštiny jako státního jazyka a návrat k latinskému písmu místo kyriliky.

SOFIE - Bulharsko

Bulharsko doznalo, že odchod etnických Turků po střetnutích s bezpečnostními složkami, k nimž došlo minulý měsíc, přesáhne počet 300 tisíc. 150 tisícům Turkům byly již vydány pasy, aby mohli jít do Turecka, a dalších 100 tisíc žádostí o pasy je zpracováno. Kromě toho kolem 60 tisíc příslušníků turecké menšiny již uprchlo do Turecka. Vláda zavádí mimořádná opatření proti účinku, jaký bude mít odchod tolika lidí na ekonomii. Vládní ekonomický poradce Ivan Angelov řekl, že již bylo vydáno nařízení, jímž se

prodlužují pracovní hodiny v továrnách a v zemědělství a převádějí se lidé z kanceláří do výroby.

FULDA - Západní Německo

Vojenský soud odsoudil Spec. 4 Michaela Periho ke 30 létům vězení za předání obranných tajemství sofistického rázu komunistickému Východnímu Německu. Peri přenesl do Východního Německa malý elektronický počítač a disky obsahující klasifikované informace. Dobrovolně se ale vrátil a byl zatčen.

VÍDEŇ - Rakousko

Vyjednavatelé z východu i západu tvrdí, že se dá splnit jednorozhodnutí lhůta vyslovená prezidentem Bushem ke sjednání dohody o drastickém snížení konvenčních zbraní. Sovětský hlavní vyjednavatel ambasador Oleg Grinevsky ale k tomu dodal, že asi nebude možno snížení provést do roku 1992, protože Sovětský svaz musí zničit o hodně více zbraní a demobilizovat daleko více vojáků než Spojené státy, což asi sovětská technologie a ekonomie nebude schopna v tak krátké době provést. Americký vyslanec Stephen Ledogar se rovněž pozitivně vyjádřil o možnosti sjednat dohodu do jednoho roku.

KABUL - Afganistan

Afgánský prezident Najib jmenoval prvním náměstkem ministerského předsedu Mahmouda Baryalaie, který je bratrem bývalého prezidenta Babraka Karmala. Baryalai sám byl uvězněn a držen v domácím vězení poté, co jeho bratr byl odstraněn z prezidentského úřadu. Najib také nabídl afgánským bojovníkům za svobodu roli ve vládě, ale protivládní bojovníci ji odmítají a trvají na svržení marxistického režimu. Afgánská vláda sdělila, že dala pokyn své diplomatické misi v New Yorku, aby vydala vízum americkému diplomatickému zástupci, který bude vyjednávat propuštění zajatého amerického novinářského fotografa Tony O'Briena.

kteřá by teoreticky za dnešních okolností vůbec neměla existovat. A přece existuje! Továrny hledají dělníky, nebyl dostatek česáčů ovoce, takže ho hodně přezrálo, shnilo a nedostalo se na zahraniční trhy. Jenže dnešní lidé, zvláště mladí, nejsou ochotni dělat jen tak ledaco, jak jsme to v zapocenyých košilích a špinavých overallech dělali v padesátých letech my. Levicové učitelstvo programuje myslí školáků v tom smyslu, že je jim společnost **povinná** dát dobrý, pohodlný a dobře placený džob až vyjdou školu. V nedávném, jinak hrůzném a srdcervoucím, televizním pořadu o "street kids" se často opakovalo tvrzení, že ten či onen mladistvý spí v parku na lavičce, prodává se teploušům anebo končí za mřížemi jen proto, že mu společnost nedala "přiměřený džob". Tedy ne "džob" (neboť ten by mu společnost dala), ale "přiměřený" džob. Ale co znamená v této souvislosti to slovo "přiměřený"? (Není divu, že Vietnamci, kteří berou i džoby "nepřiměřené", jsou nenáviděni. . .). Jako bývalý učitel ve "slumech" vím, že si holky už ve školních škamnech vyprávějí, že si jednou nechají udělat děcko a pak budou žít bez práce na podporu pro svobodné matky.

Dodatkem bych snad ještě mohl říci, že v pozadí současné vládní politiky je přesvědčení, že nakupovací horečka zhoršuje inflaci. Omezte nakupování a snížíte inflaci. . . Anglicky se tomu říká "too much money chasing too few goods". To ovšem platí na válečnou ekonomii (černý trh způsobuje inflaci). Ale platí to na ekonomii mírovou?

Czechoslovak Daily Herald

Established 1891 **The Denní Hlasatel**

6426 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402
Tel.: (312) 749-1891 and 749-1898
Second class postage paid at Berwyn, Ill.

Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (Ceny předplatného):

DAILY and SUNDAYS (Denní a nedělní)		SUNDAYS ONLY (nedělní pouze)		KANADA: in U.S. dollars	
				DAILY (Denní a nedělní)	SUNDAY ONLY (nedělní pouze)
3 months	22.00 dol.	12.00 dol.		3 months	28.00 dol.
6 months	40.00 dol.	22.00 dol.		6 months	50.00 dol.
12 months	78.00 dol.	40.00 dol.		12 months	95.00 dol.
					45.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny etnáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženské vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslání články. Zaslání rukopisů se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme 1.00 dolar.

OVERSEAS: in U.S. dollars

3 months	32.00	18.00
6 months	60.00	30.00
12 months	115.00	58.00

Kubánský ministr obrany Raul Castro žádal exemplární potrestání předního kubánského generála a hrdiny kubánské revoluce Arnalda Ochoa Sancheze, který je obviněn z pašování drog a z úplatkářství, v dopisu vojenskému soudu, který má rozhodnout o generálově osudu. Diplomaté očekávají, že Ochoa dostane trest smrti a i někteří z jeho šesti spolupracovníků.

BUDAPEŠT - Maďarsko

Komunistická strana ohlásila v neděli, že jako svého kandidáta na prezidentský úřad jmenovala radikálního reformátora Imreho Pozsgaye, který je podle výzkumu veřejného mínění nejpoblíbenějším politikem. Měl říci, že současný komunistický systém ve východní Evropě se nedá zreformovat. Nově zřízené prezidium komunistické strany, skládající se ze čtyř členů, je vedeno bývalým sociálním demokratem Rezsoem Nyersem, který také bude mít na starosti stranické oddělení pro mezinárodní vztahy a povede tým, ze kterého byl vyloučen generální tajemník strany Karoly Grosz, který povede dialog s vypořádávající se maďarskou opozicí o přechodu k demokracii s více politickými stranami. Státní tisková kancelář MTI pak minulou neděli oznámila, že jedna z nevlivnějších nezávislých politických skupin, zvaná Maďarské demokratické fórum, se prohlásila za politickou stranu.

MANAGUA - Nikaragua

Ani ne před půl rokem nikaragujský prezident Daniel Ortega slíbil skeptickému soukromému sektoru, že dny konfiskací a konfrontací jsou pryč. Minulý týden však vláda zkonfiskovala tři kávové plantáže, všechny vlastněné prominentními vedoucími soukromého sektoru; tento svaz vystoupil 18. června z loni vládou zřízené národní komise pro pěstování kávy. V současné době nikaragujská vláda vede kampaň proti soukromé nadaci National Endowment for Democracy, která je financována kongresem a jejímž úkolem je zjistit, jakým způsobem se dá pomoci opozičním stranám. Na tiskové konferenci náměstek ministra vnitra Lenin Cerna obvinil představitele obchodu, americké velvyslanectví a zástupce nadace z přípravy plánu na narušení voleb.

VARŠAVA - Polsko

Komunisty vedené polské odbory žádají zmrazení cen do té doby, než byde vytvořena nová vláda, jinak že může dojít k pozdvižení lidu. Vládní autority zdrazily minulou neděli benzín o 40 procent a cigarety o 83 procent. Minulý týden byl zdražen cukr o 66 procent, likéry o 50 procent a dále ledničky a pračky.

Očekává se, že brzo dojde i ke zvýšení cen potravin.

Protikomunisté pochodovali v neděli ve třech městech: Lublinu, Gdaňsku a v Nowa Huta, aby protestovali proti zvolení generála Wojciecha Jaruzelského, vůdce polské komunistické strany, za prezidenta. K volbám má dojít začátkem příštího měsíce. Protestní pochody se konaly již minulý týden v Krakově, Poznani, Wroclawi, Katovicích a v Rzeszově.

WASHINGTON - Spojené státy

Nově zvolený mluvčí domu reprezentantů demokrat Tom Foley prohlásil na programu televize ABC, že se postaví proti přijetí ústavního dodatku, který by zakazoval protestní spalování americké vlajky. V domě reprezentantů podalo minulý týden asi 10 poslanců návrh na zvrácení rozhodnutí Nejvyššího soudu, že pálení vlajky je v souladu s prvním ústavním dodatkem o svobodě projevu, odhlasováním ústavního dodatku. Byl by to dlouhý proces, vyžadující schválení dvoutřetinovou většinu jak v domě reprezentantů, tak v senátě a schválení 38 států z 50.

Divíme...

než mozkovou hmotu, nebo jsou komunisty nebo je někdo platí za jejich špinavou práci. Vyberte si sami!

Ale je naprosto jisté, že komunistické vlády vždy udělají to samé, co jsme právě viděli v Číně. Proto na to mají své 'lidové armády'. Ty jsou na vlastní lidi. Všimněme si jedné té nejznámější - Rudé armády. Když mělo Rusko bránit proti Hitlerovi, tak nebyla k ničemu. Ani s malým Finskem si nevěděla rady. Teprve, když Rusům došlo, že jim jde o holý život, a to dokazovali Němci v obsazeném území, a když dostali z USA obrovskou materiální pomoc a koneckonců, když Němci nemohli spolknout tak velké sousto, pak teprve došlo k té velké vlastenecké válce a pak hnali Němce z Ruska ven. Po válce poslali z velké části tyto vlastence na Sibiř a z vlastní armády se stala opět armáda lidová, znovu hlídá vlastní lid.

A proto ve všech komunistických zemích mají tak obrovské armády, ve vlastních zemích balamutí lidi, že je mají na obranu proti imperialistům, ale dosud Sověty nikdo kromě Hitlera neohrožoval, a s ním měli přece smlouvu o přátelství.

I tak zvaná intervence v době občanské války je bolševickými historiky zveličována, je např. známo, že USA se v té době proti jakékoli intervenci stavěly, však je tolik svědectví podáno v literatuře našich legionářů na Rusi.

Stále je na světě něco k divení.

Sovětská ponorka se vrací ke své základně. Sovětská nákladní loď podala pomocné lano nukleární ponorce, ve které vypukl ohn poblíž břehů Norska. Sověti řekli, že nikdo nebyl poraněn a že z ponorky neunikla žádná radiace.

Nesrovnalosti...

odesílanou, tak jemu adresovanou. Doktor Machourek zjistil nahlédnutím do příslušného záznamu, že Petrovi Cibulkovi bylo adresováno asi 180 písemností ze zahraničí, ale žádná z nich mu nebyla doručena. Důvodem zadržování této korespondence je - a teď přijde jedna z oněch cynických nehorázností režimních sloupů a sloupků, - důvodem je úvaha vyšetřovatele, že by šlo o morální podporu Petra Cibulky. Cibulkův obhájce v této souvislosti požádal prokurátora, aby přezkoumal správnost postupu vyšetřovatele JUDr. Edvarda Petříka. Bylo totiž dále - od února - zadrženo asi dvacet písemností od přátel obviněného, i Cibulkovy dopisy pro obhájce a možnost psaní dopisů omezena na jeden dopis za čtrnáct dnů. Doktor Machourek hovořil 25. května krátce s Petrem Cibulkou, vzkazuje pozdravy pro matku a přátele a oznamuje, že se zdravotně cítí dobře.

Tady stojí za to upozornit na neoficiálně vydanou brožuru o případu Petra Cibulky, v níž na padesáti stránkách informují jeho přátelé o více než desetiletém pronásledování 39-letého dělníka, signatáře Charty 77, člena Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných a neúnavného kronikáře nezávislých kulturních aktivit. Cibulka byl poprvé odsouzen v roce 1978: na dva roky vězení za šíření neoficiálních hudebních nahrávek a pořádání koncertů. Na protest proti nelidskému zacházení ve vězení Plzeň-Bory držel tam dva a půl měsíce hladovku. To mu vyneslo jeden rok vězení na víc. V roce 1985 byl odsouzen v zásadě ze stejných příčin na sedm měsíců a ke třem letům následného policejního dozoru. O rok později zněl rozsudek: dva měsíce vězení - za nedodržení podmínek onoho dohledu. A od 14. října minulého roku je Petr Cibulka opět ve vazbě - obviněn z pobuřování, kterého se měl dopustit opět šířením nezávislého hudebního samizdatu a literatury, a navíc i z nedovoleného podnikání - z čehož mu hrozí trest vězení od tří do deseti let, patrně i v nejhorší nápravné skupině. Skupina přátel se v této souvislosti obává, že by to mohlo znamenat ohrožení jeho života, a žádá všechny lidi dobré vůle o pomoc při záchraně statečného člověka. Petici v tomto smyslu už podepsalo v Československu několik set občanů.

Vyšetřováním Petra Cibulky je ohrožena i jeho jedinečná sbírka, kterou mu StB zabavila a o níž on sám říká: "Právě zabavená kolekce nahrávek československého amatérského rocku, folku, divadla a mluveného slova a příslušná dokumentace představuje nejkompletnější sbírku v této oblasti, nacházející se na území ČSSR, zachycující a dokumentující vznik a vývoj těchto uměleckých forem od začátku 70. let až do roku 1988. Z avantgardní vážné hudby obsahuje sbírka výběr toho nej kvalitnějšího, co v této oblasti u nás vzniklo za posledních 25 let." Petr Cibulka ve vzkazu přátelům, aby se pokusili o záchranu sbírky, zároveň oznamuje, že se obrátí i na soud, který ho bude soudit, s vyzvou, aby si uvědomil zodpovědnost, kterou má vůči lidem této země, a nedopustil zničení zabavených věcí. "Chci všechny zodpovědné upozornit - píše Petr Cibulka, - že by šlo o stejné barbarství jako bylo ničení kulturních hodnot za středověku nebo za nacismu - se všemi z toho vyplývajícími politickými a trestně-právními důsledky.

Rudou armádou. Známy spisovatel by rád věděl, co stojí podpora marxistických režimů na třech kontinentech. Slavný básník žádal konec výsad vládnoucí nomenklatury, a pro všechny občany přístup ke xeroxovým kopírovacím přístrojům. Jak poznamenává dopisovatel listu Los Angeles Times, nově zvolení poslanci říkali věci, které by se i nejradikálnější disidenti ještě před pěti lety báli pronášet i šepem za zavřenými dveřmi. Jiný americký zpravodaj v Moskvě poznamenává, že ve společnosti, kde tak dlouho vládl všeobecný strach, dal poslancům přímý televizní přenos jejich debat podle všeho pocit neporazitelnosti.

Zasedání Sjezdu lidových poslanců se prodloužila do dalšího týdne, protože se ke slovu dostala jen část přihlášených řečníků. Formálně se jedná o debatu k úternímu projevu Michaila Gorbačova o stavu perestrojky, ale ve skutečnosti se zasedání proměnilo v jakousi formu Hyde parku, kde každý vystupuje s tím, co ho nejvíce tíží. Po sedmdesáti letech ritualizovaného přikyvování k nudným projevům vysokých funkcionářů padají houfně nejrůznější tabu. Procedura je někdy poněkud chaotická, ale zdá se, že každý poslanec, který chce na sjezdu vystoupit, k tomu dříve či později dostane příležitost.

Dostalo se i na básníka Jevgenije Jevtušenka, který Gorbačovovo střizlivé hodnocení problémů Sovětského svazu doplnil několika pádnými metaforami. Sovětský stát mu připomíná rozpadající se most, zanedbanou zahrádku, podlahu jídelny politou krví a krečovskou dílnu, specializovanou jako v oné slavné pohádce Hanse Christiana Andersena na císařovy nové šaty. Jevtušenko také navrhl, aby byly anulovány všechny dosavadní procesy s disidenty a aby bylo navráceno občanství těm, kteří ho byli protiprávně zbaveni.

S méně poetickou, ale neméně sžíravou kritikou vystoupil na Sjezdu lidových poslanců komentátor moskevské televize Jurij Černičenko, zabývající se hlavně poměry na venkově. Jeho kritika byla také adresnější - jejím terčem byl člen politbyra Jegor Ligačov, považovaný za konzervativního protihráče Michaila Gorbačova. Vloni byl Ligačov zbaven funkce hlavního ideologa a pověřen vedením sovětského zemědělství. Mnozí pozorovatelé už tehdy považovali tuto změnu za podivnou. Černičenko nyní nad ní kroutil hlavou před očima sovětské veřejnosti. Jak prý k něčemu takovému mohlo dojít? Hlasem plným

sarkasmu Černičenko pokračoval, že je velkým fanouškem výchovných pořadů v televizi. Počítá k nim i ty, v nichž je vidět, jak Jegor Ligačov cestuje po zemi a hodně se učí, protože zemědělství je pro něj úplně novým polem působnosti. Černičenko řekl, že voliči se jej ptali, jak je možné, že zemědělství, jehož úspěchy a neúspěchy rozhodují o budoucnosti země, bylo svěřeno muži, který mu vůbec nerozumí a který už zkrachoval na poli ideologie. Jiná Černičenkova otázka už se nevztahovala jen na nepopulárního Ligačova, ale dotkla se samé podstaty kolchozního systému. Jak lze vysvětlit, zněla tato otázka, že sovětské hospodářství, které v přepočtu na hlavu obyvatelstva vyrábí pětkrát více traktorů a desetkrát více kombajnů než Spojené státy, produkuje o polovinu méně chleba? Odpověď sice Černičenko zůstal dlužen, ale každý si ji asi domyslel.

Hodně pozornosti na sebe v Moskvě soustředí také otázky zahraniční a národnostní politiky. Spisovatel Vasilij Belov chtěl například vědět, kolik stála válka v Afghánistánu a kolik stojí podpora Kuby, Nikaraguy a Etiopie. Vzhledem k tomu, že Belov tuto otázku spojil s otázkou po výdajích na osmnáct milionů sovětských byrokratů, bylo zřejmé, že mu na osudu exotických leninistických režimů příliš nezáleželo.

Národnostní problémy jsou zvláště akutní v Pobaltí a Zakavkazsku. V baltských republikách se snahy o hospodářskou autonomii mísí s touhou po obnovení státní nezávislosti. V Zakavkazsku doutnají konflikty mezi Arménií a Azerbajdžánem, a konflikt vyvolaný před osmi týdny násilným zásahem ozbrojených složek proti demonstrantům v hlavním městě Gruzie Tbilisi. Kolem obou komplexů se na Sjezdu lidových poslanců rozvířila intenzivní činnost. Kromě vystoupení jednotlivých poslanců se těmito otázkami zabývaly rozhovory mezi Michajlem Gorbačovem a delegacemi estonských a gruzínských poslanců. Sjezd zároveň zřídil několik zvláštních komisí, z nichž jedna se má zabývat událostmi v Tbilisi a jiná má přezkoumat okolnosti, za nichž se baltské země staly součástí Sovětského svazu.

Co se týče násilností v Tbilisi, snažil se nový místopředseda Nejvyššího sovětu Anatolij Lukjanov na základě telegramů gruzínského vedení centrálním stranickým orgánům přesvědčit poslance, že za nasazení vojáků proti demonstrantům, které si vyžádalo dvacet obětí na lidských životech, nesl zodpovědnost později sesazený první tajemník gruzínské komunistické strany. V otázce anexe baltských republik roku 1940 se debata točila kolem existence originálních dokumentů o dohodě mezi Stalinem a Hitlerem, která umožnila rozdělení východní Evropy mezi nacistickou Třetí říši a Sovětským svazem. Jeden poslanec z Estonska, Igor Grjazin, při této příležitosti z řečnické tribuny přečetl tajný dodatek k sovětsko-německé smlouvě ze srpna 1939, kterým bylo Pobaltí přiřazeno k sovětské sféře vlivu.

Značné části poslanců ovšem taková kritika sovětské minulosti nevyhovuje a mnohým z nich už dochází trpělivost. To se zatím nejvýrazněji projevilo při zasedání, které dosáhlo bodu varu, když akademik Andrej Sacharov opakoval své názory na válku v Afghánistánu, kde se sovětská armáda podle jeho slov dopustila zločinů jak na místním obyvatelstvu, tak v několika případech na vlastních vojácích. Ačkoliv byl vystaven vlně nenávistných výkřiků a rušivého potlesku, řekl Sacharov, že válka v Afghánistánu byla zločinným dobrodružstvím a vyhlazovací válkou, které padl za obětí téměř milion Afghánců. Rada následujících řečníků jeho vystoupení označila za urážlivé a pomlouvačné. K ovacím pro veterána afghánské války, který útok na Sacharova zahájil, se tentokrát přidal i Michail Gorbačov.

Zavítáte-li do Chicaga, nezapomeňte navštívit náš obchod a prohlédnout si bohatý sklad importovaného zboží

PANENKY - české, moravské, slovenské - 9". \$13.50, 11 a půl" - \$15.00, 24". \$75
ŠOHAJE - 9". moravský - \$16.50, 9" slovenský - \$13.50
ČESKOSLOVENSKÉ VLAJKY - 4" x 6". \$1.25, 9" x 12". \$2.95, 3' x 5'. \$8.95
ZÁLOŽKY DO KNIH - vyšívání stuh s tvářmi dětí - \$3.50
BÍLE VYŠÍVANÉ ZÁSTĚRY Z ČESKOSLOVENSKA - \$35.00
6" DŘEVĚNÉ TALÍŘE S OBRÁZKY Prahy, Plzně, Bratislavy, Banské Bystrice - \$7.50
DŘEVĚNÉ KRABÍČKY - 5 a půl x 4" malované - \$17.50
8" x 4 3/4" vypalované - \$31.50
4711 KOLÍNSKÁ VODA - 1/7 fl. oz. - \$9.00, 3.3. fl. oz. - \$13.50, 13 fl. oz. - \$14.50, 26.5 fl. oz. - \$23.00; spray - 2 fl. oz. - \$11.50, 3 fl. oz. - \$15.00; mýdlo - 3 kusy - \$9.00
NIVEA KREM - 60 ml. - \$1.95, 150 ml. - \$3.50
ČESKÝ TEPLOMĚR - \$4.00
MLÝNKY NA MÁK - \$29.75
STROJKY NA HALUŠKY - \$14.50
KRÁJEČ NA KNEDLÍKY - \$9.50
PEROUTKY - \$1.75
NOVÉ VIDEOPÁSKY - Moravanka a Hašlerovy písničky - 90 min. - \$35.00; Slovák-Malokarpatská kapela - 60 min. - \$35.00
SLOVNÍKY - Trnka: Anglicko/český - Česko/anglický - \$6.95; Hals: Anglicko/český a česko/anglický - \$6.50, Česko/anglická konverzace - \$3.50; Say It In Czech (English-Czech Phrase Book) \$3.50.

SEZNAMY NA POŽÁDÁNÍ

knihy, kazety, videopásky, bylinky a koření, keramika, granáty.

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do 5.00 dol. - \$ 1.50. Od 5.00 do 25.00 dolarů - \$ 2.50. Od 26.00 do 50.00 - \$ 5.00. Od 51.00 do 100.00 dol. - \$ 7.50. Od 100.00 výše - \$ 10.00.

Zboží možno koupit na kreditkartu VISA nebo MASTER CARD. Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý 1.00 dolar poslali o 7 centů více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně.

Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc.

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, IL. 60402
Tel.: (312) 484-3459

Obchodní hodiny:

Denně od 9.30 hod. dopol. do 6.00 hod. večer
v sobotu od 9.00 hod. dopol. do 6.00 hod. večer
v neděli zavřeno

When you have questions about investing. . .

see the Banking Professionals

At the Affiliated Bank/Western National we take a personal interest in our customers. We take the time to listen to your needs, answer your questions and discuss your investment alternatives.

We offer a complete range of financial services including discount brokerage and insured tax-exempt Unit Investment Trusts.

The affiliated Bank/Western National . . . we have the personalized service you need and the investments you want to help you effectively manage your money.

Affiliated Bank/Western National

5801 West Cermak Rd. 6001 West Ogden Ave.
Cicero, IL 60650 Cicero, IL 60650

Depositors insured
by FDIC

Phone 656-2000

Member:
FDIC

P. rfe/m.

V Moskvě, na Sjezdu lidových poslanců, jejichž diskusi přenášela sovětská televize, docházelo každý den k novým a novým překvapením. O jedno se postaral například bývalý světový rekordman a olympijský vítěz ve vzpírání v těžké váze Vlasov prudkým útokem na KGB. Vlasov mimo jiné řekl, že KGB není úřad jako každý jiný, nýbrž podzemní říše, vzpírající se vydat svá tajemství. Obnova našeho politického života nezměníla postavení KGB, který stále vykonává podstatnou kontrolu nad našimi životy, konstatoval Vlasov.

Litevský delegát Egidius Klumbis demonstrativně opustil sál, protože v něm nechtěl sedět s generálem Rodionovem, jinak velitelem vojenské akce, při které v Gruzii přišlo o život přes dvacet osob. Rodionov je rovněž zvolen do Sjezdu lidových poslanců. První tajemník litevských komunistů Brazauskas žádal o oficiální stanovisko sovětských míst k paktu mezi Hitlerem a Stalinem, jehož jedním z následků byla ztráta nezávislosti tří baltských republik.

Sjezd lidových poslanců jmenoval vlastní komisi, která bude vyšetřovat už zmíněný incident v Tbilisi. Džumber Patjašvili, první tajemník strany v době srážky (mezitím zbavený funkce) řekl shromážděným poslancům, že mu den před masakrem bylo řečeno prvním náměstkem ministra obrany Kočetovem, že generál Rodionov byl pověřen vedením celé akce a jmenován náčelníkem všech ozbrojených jednotek v Gruzii.

Baltské republiky už delší dobu žádají suverenitu, i když pochopitelně ve svazku s Moskvou. S nejradikálnějším návrhem přišel lotyšský prezident Gorbunov, který žádá změny v sovětské ústavě. Jednotlivé republiky by měly rozhodovat o svém osudu a vynášet poslední rozhodnutí a ne hlavní město Moskva. Všechny 15 svazových republik má mít také právo rozhodovat o svých zdrojích a mít právo přehlasovat rozhodnutí Nejvyššího sovětu.

A s neméně závažným návrhem přišel i historik Afanasjev, který řekl, že by komunistická strana měla být zbavena práva dělat mocenská rozhodnutí. Ta by měl

dělat Sjezd lidových poslanců.

Jedním ze sporů, které se projednávali na Konferenci o lidských právech v Paříži je pronásledování turecké menšiny v Bulharsku. Turecký ministr zahraničních věcí Yilmaz požádal účastníky o pomoc. Premiér Turgut Ozal se vyslovil pro jednání, která by vedla k repatriaci příslušníků turecké menšiny. Od roku 1925 se do Turecka vrátilo na 380 tisíc osob. Amnesty International vydala v Londýně zprávu, že od počátku násilného pobulharštění Turků v Bulharsku v roce 1984 zahynulo asi sto osob, tisíce dalších byly uvrženy do vězení.

Bulharsko problém vidí jinak: označuje celou záležitost za pokus o tureckou expanzi. Todor Živkov v sofijském rozhlasu tvrdil, že všichni nespokojenci mohou vycestovat. At' prý jim tedy Turecko otevře hranice. Zároveň byla v bulharském hlavním městě uspořádána demonstrace před tureckými velvyslanectvím a bez udání důvodu odložena plánovaná Živkovova návštěva Sovětského svazu.

Poradce prezidenta Bushe v otázkách odzbrojení Edward Rowny řekl na pařížské konferenci o lidských právech, že Bushovy poslední návrhy prudce snížily nebezpečí sovětské intervence ve střední Evropě. Zdůraznil však v této souvislosti, že by sovětská nejvyšší místa měla zveřejnit oficiální prohlášení, že Brežněvova doktrína o omezené suverenitě socialistických zemí už neplatí. Bushovy návrhy byly všeobecně přijaty kladně. Sovětský ministr zahraničních věcí však k návrhu, aby obě supermoci v Evropě udržovaly kontingenty o síle 275 tisíc mužů na území svých spojenců měl výhrady. Prý pomíjí skutečnost, že v západním Německu je na sto tisíc francouzských a britských vojáků, o kterých v návrzích není řeč. A to by prý porušovalo rovnováhu.

Podporujte Hlasatel

Máte zapláceno předplatné ?

SINCE 1921... First National Bank of Cicero

Provádí bankovní služby veřejnosti.

Základ spolehlivé společnosti

6000 West Cermak Road.

2500 South Cicero Ave.

Cicero Illinois 60650 Phone 780-5000 Member FDIC

Dramatický vývoj v Polsku - první částečně svobodné volby

RFE - P. B.

Předvolební kampaň probíhala na plné obrátky. Charakteristické pro ni bylo, že kandidáti opozice vystupovali bez sebemenších zábran, zatímco kandidáti komunistické strany se svým členstvím ve straně příliš nechlubili. Za mnohé podobné příklady ocitujeme slova universitního profesora Jerzyho Dietla, který se za opozici, vedenou nezávislým odborovým hnutím Solidarita, ucházel v Lodži o mandát do senátu, horní komory nového národního shromáždění. V projevu k voličům profesor Dietl prohlásil, že stávající systém nefunguje ani v jediné sféře společenského života. Je to teoretický systém, vnucený Polsku bolševiky. Pokud se nezmění, bude to pro Poláky i nadále znamenat nedostatek svobody, nedostatek zboží a závislost všech na státu.

Angažovat se dnes v Polsku za politiku komunistické strany si podle mnoha pozorovatelů vyžaduje značnou občanskou kuráž. Není divu, vždyť čtyři desetiletí komunistické vlády končí v hospodářském bankrotu, o němž naposledy zcela otevřeně mluvil i Mieczysław Rakowski, člen politbyra a ministerský předseda. Rakowski poskytl interview opozičním novinám Gazeta Wyborcza, což samo o sobě vypovídá o změnách v Polsku víc než lecjaký komentář. V rozhovoru řekl, že státní pokladna je prázdná, inflace roste a vláda je bezmocná vůči mzdovým požadavkům.

V posledních dnech byla jedním z hlavních námětů polemiky mezi vládou a opozicí pomoc, kterou opozice dostává v nejrůznějších formách, at' už jde o vystoupení Yves Montanda či peněžní dary, ze zahraničí. Vládní sdělovací prostředky v této souvislosti mluvily o porušování suverenity země. Gazeta Wyborcza poukázala na to, že s tímto argumentem přichází právě reprezentanti moci, která vládne s pomocí systému, zavedeného v Polsku proti vůli jeho lidu Stalinem. Premiér Rakowski v této souvislosti v rozhovoru s opozičním listem přiznal, že polští komunisté dostávali peníze od Sovětského svazu a že dřívější kremleští vládcí se vměšovali do vnitřních záležitostí Polska. O podrobnostech tohoto vměšování mluvil v polské televizi Stanisław Kania, první tajemník polské komunistické strany v letech 1980-81, tedy v době, kdy vznikla Solidarita. Kania tehdy nahradil Edwarda Gierka a sám byl na podzim roku 1981 nucen přenechat funkci generálu Jeruzelskému, který o několik měsíců později vyhlásil výjimečný stav. Kania nyní potvrdil, že v době, kdy stál v čele polské strany, hrozil Sovětský svaz několikrát vojenským zásahem proti Solidaritě. Polskému vedení se tomu podařilo zabránit jen tím, že Brežněvovo vedení přesvědčilo, že takový zásah by na mnoho desetiletí narušil sovětsko-polské vztahy.

"Dílo, jež neznámý dobrý člověk vykonal, je jako pramének vody tekoucí pod zemí, dav jí tajně zazelenat."

- Thomas Carlyle

Oznámení úmrtí

Oznamuji svým přátelům a známým smutnou zprávu, že zemřela moje milá manželka, maminka, tchýně, babička, sestra, pani

LOUISE L. PLÁČEK,

roz. Vetešník, obydli La Grange, Ill., dč. Berwyn.

Zemřela v sobotu 24. června 1989 ve věku 78 let. Narodena byla v Chicagu. Byla členkou Komenských Rebekah I. O. O. F. No. 807, Millard Ave. Womens's Club. Pohřeb drahé zesnulé se konal v úterý 27. června 1989 v 11 hod. dopoledne z pohřebního ústavu Chrástka, 6301 W. Cermak Rd., Berwyn a odtud na hřbitov Woodlawn.

V zármutku zde zůstávají:

OTTO C. PLÁČEK - manžel;

JANET L. WACHOWSKI (ARTHUR) - dcera;

ARTHUR WACHOWSKI - vnuk; JACKQUELINE WACHOWSKI -

vnučka; ROSE STERBA - sestra;

zemřelí příbuzní: ANTON a GEORGE VETEŠNÍK - bratři
a PAULINE HAJEK - sestra

Role...

Když studujeme veliké politické debaty za posledních 16 let, nalezneme senátora Helmse ve středu těchto zápasů. Dávno předtím, než to bylo populární, senátor se stavěl za zásadový kulturní konzervatismus, který se vynořil ve Spojených státech. Trval na tom, aby americké základní instituce jako je třeba rodina byly chráněny národním zákonodárstvím. Snažil se zabránit tomu, aby senát potvrdil ty osoby vládou jmenované, které nebyly zcela oddány zastávání amerického národního zájmu. Tvrdě pracoval na tom, aby chránil národní hospodářství před úpadkem.

Za splňování těchto úkolů si senátor Helms vysloužil nepřátelství těch, kdož dávají přednost zcela zesvětštěné společnosti, kdož jsou nakloněni k děláni kompromisů se Sovětským svazem a kdož chtějí, aby Spojené státy provedly jednostranné odzbrojení a přijaly socialistickou přestavbu našeho ekonomického systému. Je-li počet nepřátel, které si člověk učiní, měřítkem muže, pak Jesse Helms je 10 stop vysoký. Státní department, na příklad, pohlíží na senátora Helmse s obavami a rozechvěním, neboť ví, že bude trvat na tom, aby každý jmenovaný měl bezúhonný rejstřík oddanosti národnímu zájmu.

Jelikož je ve středu mnoha bouří, přední univerzity, včetně harvardské, se snažily získat jeho dokumenty. Pro senátora Helmse je ale charakteristické, že se rozhodl předat své záznamy Wingate College, malé koleji blízko Charlotte, která, jak řekl, mu 'poskytla možnost', když chtěl jít na vysokou školu, ale neměl na to peníze. Helmsovo středisko bude významným ohniskem občanských otázek a bude nabízet vzdělávací programy o tradičních amerických hodnotách.

Můžeme si být jisti, že Jesse Helms Citizenship Center pomůže Američanům porozumět životně důležité úloze, jakou hraje senát v životě republiky.

Nespravedlivost lidu neubrala na mých sympatiích k jeho věci, ale zničila ve mně nádherný zážitek úsměvu při spatření mas.

- Lafayette

L. A. CARSKÁ:

SIBIROČKA

Nový román

Pokr. z min. čísla

Pak štědře obdaroval Vichrova, prose ji, aby často navštěvovala dívku, kterou ponechal u sebe.

Laskáním a dárky zahmoval svou domnělou dcerušku, obklopoval ji chůvami, bonami, vychovatelkami, a oblékl ji jako loutku. Slovem, chudě Saši nastal rajský život.

Rozradostněna tímto obratem věci vrátila se Anna Štěpánovna domů. Vše se na ni usmívalo. Její dceruška Saša bude vznešenou a bohatou slečnou, a ona, její matka, se synem Nikolajem nepoznají již bídý.

Ale jakási dávka strachu přece nevymizela z duše Vichrové. Co bude, dozví-li se lidé o jejím skutku?

Co se stane, doslechne-li se o tom nějak její otec v Sibíři?

Vždyť je to veliký zločin — podvržení dítěte za jiné!

Znepokojována těmito otázkami, ihned napsala otcí, že její dcera Saša zemřela hned po smrti mužově. Vichrova doufala, že tím zatají podvržení dítěte, že se nad ním, jak se říká, „voda zavřela“. Bylo třeba utajiti před lidmi, že se u ní vyskytlo mnoho peněz, které jí daroval vznešený pán. Rozhodla se tedy Anna Štěpánovna, že dá syna načas k řediteli divadla Variété, který rád přijal hezkého, silného a obratného chlapce do svého sboru. Ředitel ho předal k vycvičení svému společníku, majiteli cvičených lvů, Angličanu masteru Bullovi, jenž se svými cvičenými lvy pořádal představení v divadle Variété.

Master Bull učinil z chlapce krotitele lvů, změnil jeho jméno z Nikolaje Vichrova na „mosjé“ Niksa. Schopný a silný mladík dostával plat jako dospělý. Z tohoto platu žili společně s matkou, a vše, co dostávali od „dobrodince“ (jak nazývali mezi sebou domnělého otce Sašina), ukládala Vichrova do veliké truhlice pro lepší časy.

„Až zemře dobrodinec, vezmeme Sašu k sobě a budeme spokojeně žítí,“ říkávala k synovi a těžce při tom vzdychala.

Až dosud hromadila Anna Štěpánovna peníze, od-pírajíc si všeho a žijíc ve skromné světničce u obuvníka na konci města. Strach, že její zločin vyjde najevo, činil ji den ze dne nedůtklivější a chorobnější. Nespávala celé noci. Svědomí nedalo ji klidně žíti. K tomu ještě se rozvila nemoc, kterou zdědila po otcí. Anna Štěpánovna začala kašlati a pociťovala silné bolesti na prsou. Bylo nutné, zaměnit skromnou světničku za prostornější a pohodlnější, ona se však k tomu neodhodlala. Bála se, že se lidé dovědí, odkud má peníze, vyrazí její tajemství, načež jejího dobrodince vyžene Sašu, a což nejhoršího, dá je všechny vsaditi do vězení.

Tyto myšlenky mučily ji neodbytně zejména po tom, když uviděla Sibiročku, tutáž Sibiročku, jejíž místo zaujala dceruška její — Anny Štěpánovny.

„Tu jsmel! Vrátili jsme se k tobě, matinko! Nasýť nás pěkně a poskytni nám do zítřka přístřeší. Zítřka ráno zavedu naše hosty, jak jsme se uhlavili. Tam najdou útulek a poctivý kousek chleba.“

Při těch slovech shodil se sebe Niks nehlavo pláště i zimník a stál tu opět ve svém podivném růžovém úboru.

Matka jeho stěží se ovládla a jala se v přilehlé kuchyni připravovati večeři.

Ondřej a Sibiročka, kteří vstoupili za Niksem, zastavili se nerozhodně u dveří, nevědouce, co počíti a proč byli sem vráceni.

V.

Master Bull a pan ředitel. — Záležitost je vyřízena. — Snadno získaný nepřítel.

DIVADLO „VARIÉTÉ“.

KAŽDODENNÍ DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ
PO PŘEDSTAVENÍ CVIČENÍ LVI, SILÁČI A ČERNOSÍLA, A
PROVAZOLEZCI, CLOWNI, VZDUŠNÉ LETY A T. D.

Tak lákavě ohlašovalo barevnými písmeny malované návěští, připevněné jako vlajka na vysoké žerdi, zaražené do země u podjezdu divadelní budovy.

Ondřej, nežli vstoupil do podjezdu se svými spo-

lečníky, přečetl je zběžně od začátku do konce.

„Nu, co tu zbytečně zevluješ! Za to ti, bratře, nikdo nebude platit!“ pravil mu ostře Niks, bále se do svého pláště a vrhaje kolem sebe zlostné pohledy.

Niks byl ve špatném rozmaru. Málo se v noci vyspal. Voskovanou pohovku bylo mu postoupiti děvčátku a sám byl nucen spáti s Ondřejem v komůrce za kuchyní, což se vyhyčkanému chlapci ani trochu ne-libilo. K tomu se ještě ustavičně obával, že domácí, obuvník, jehož zájem budili nenadáli hosté, přijde a bude se vyptávat jeho nebo matky, odkud přišli.

„Jen aby byl již brzy podzim, master Bull odjede se svými lvy z Petrohradu a odveze s sebou holku!“ přemýšlel mrzutě Niks, uváděje své společníky do veliké, polotmavé komnaty, nad jejímiž dveřmi skvěl se nápis: „Přijímací síň ředitelova.“

„Hle, Arnošte Arnošoviči, nemohl byste potřebovat tohoto chlapce za sluhu?“ zahovořil hlasitě, obrátce se s úklonou k tlustému človíčkovi s hlavou úplně lysou, který se velmi živě bavil s hubeným, vysokým, ryšavým pánem s doutníkem v ústech a ve vysokém klobouku, který se leskl, jako by byl vyloštěn.

Tlustý človíček i vysoký, ryšavý pán se obrátili zároveň.

„Aha, to jsi ty, Nikse! Zmeškal jsi ranní zkoušku, kloučku. Master Bull se velice zlobil. Vidíte, že jste se zlobil, mastere Bulle,“ obrátil se ředitel k vysokému pánovi.

Ryšavý pán lhostejně vyňal z úst doutník a pohledně svými olověnými očima na Niksa, řekl rusky s nesprávnou poněkud výslovností:

„Já bude dělati srazku z tvého služného. Já tě bude potrestati, abys nezevlovati po ulicích, když třeba se učiti ve zkoušky, ale nyní...“

Tu se zastavily jeho olověné oči na Sibiročce, a zdály se ještě olověnější podivem, jenž se v nich zračil.

„Odkud je tento hezký děvčátko?“ otázal se Nikse.

„Přivedl jsem ji s nadějí, že si ji ponecháte, a tohoto chlapce jsem chtěl doporučiti Arnoštu Arnošoviči,“ řekl Niks, přijímaje pokorně oddané vzezření.

„Dobře! Já ponechat u sebe krásnou děvčátku. Ona bude dávat představení v kleti Cesara a Junony!“ procedil žlutými zuby master Bull a pohlídl po hlavě zaraženou a nesmělou Sibiročku.

„A co ty umíš, kloučku?“ otázal se Ondřeje divadelní ředitel, dohodně se usmívaje a poklepávaje mu na rameno, jako by ho chtěl povzbudit. „Umíš choditi po provaze?“

„Ne!“ odvětil krátce hoch.

„Umíš býti akrobatem?“

„Také ne.“

„Tančit také neumíš?“

„Ne.“

„Co tedy umíš?“

„Dosud nic, ale budu uměti vše, čemu mne naučí!“ odpověděl směle hošík, upřev své poctivé, upřímné oči na tlustého pána.

„Cha, cha, cha, zajímavá odpověď! Něčeho podobného jsem neočekával!“ rozesmál se Arnošt Arnošovič. „Libíš se mi, hochu, a budeme přáteli, nebudeš-li ničemou, lenochem a zahalečem.“

„Rozumí se, že jím nebudu!“ odvětil Ondřej začervnav se až po uši.

„Proč?“ otázal se tlustý pán, zvednuv obočí.

„Proto jen, že jsem především poctivý člověk!“ odvětil Ondřej zcela vážně, ani se nezajiknuv.

„Zase taková zajímavá odpověď,“ řekl s úsměvem tlustý ředitel, „hleď tedy: master Bull here si tvou sestru a já přijímám tebe...“

„Tato dívka není mou se...“ začal Ondřej, ale vedle něho stojící Niks vši silou ho štipl do ruky.

„Říkej každému, že je to tvá sestra,“ zašeptal mu, nahnuv se nenápadně k jeho uchu.

„To by byla lež, a já nikdy nelžu,“ odvětil šeptem, ale klidně Ondřej.

„Dám ti však za to peníze.“

„Ani za peníze ani zadarmo mne nepřinutíte, abych selhal...“

„Měj se na pozor, v takovém případě budeš mým nepřítelem!“

„Nikoho a ničeho se nebojím...“

„O čem si šeptáte?“ překvapil je nenadále svou otázkou Arnošt Arnošovič.

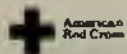
Niks, zapálený až po uši, zašeptal znovu: „Ne-prozrazuj mne!“ a jal se omlouvat masteru Bullovi, že se poněkud opozdil.

Arnošt Arnošovič si chvíli mlčky prohlížel Ondřeje.

Pokrač. na str. 7

UNTIL THERE IS
NO LONELINESS,
NO DESTITUTION,
NO SICKNESS,
NO WAR...

Please join.

SIBIROČKA

„Jsi hezký a rozumný hoch a jistě ti půjde učení snadno. V prvních dobách budeš clownem“) a budeš obveselovati obecenstvo v přestávkách.“

„Neumím obveselovati obecenstva.“ odtušil klidně hoch.

„To není těžké. Budeš vystupovat s naším starým clownem Duroi a on tě naučí, co máš dělati a co mluvit. O platu se dohodneme později. Souhlasíš?“

„Úplně. Prosím pouze o to, abych nebyl odloučen od Sibiřčů.“

„Od koho?“ Arnošt Arnoštovič zvedl opět obočí.

„Od plavovlasé dívky. Jmenuje se Sibiřčanka.“

„Od své sestry!“ zvolal hlasitě Niks.

„To je tvoje sestra? Jaké má hezoučké jméno...“

„Ano, jeho sestra!“ odpověděl opět velmi hlasitě Niks za Ondřeje.

„Nemluví pravdu.“ řekl Ondřej klidným a pevným hlasem. „Sibiřčanka je mi cizí.“

„Lžeš!“ zasmál se Niks, „z jaké příčiny zapíráš, že je tvá sestra?“

„Mluví svatou pravdu!“

„Nepřete se, děti.“ vmísil se opět Arnošt Arnoštovič, „je-li tato dívka tvou sestrou či není, to na věci ničeho nemění... Zůstaneš u mne ve službě a budeš pod vedením Duroi-ovým; dívku si vezme master Bull do svého sboru. Bydlíte budete u mne. Ale teď už dosti povídání. Je čas začíti druhou část zkoušky. Hej, kdo je tam?“ zvolal ředitel vystrčiv hlavu ze dveří. „Zazvoňte po druhé. Ty, Niksi, dovedeš děti na jeviště!“

„Dobře, Arnošte Arnoštoviči.“ odvětil Niks skloniv hlavu, a ostře se obrátil k Ondřeji.

„Nu, co tu stojíš s otevřenou hubou! Pojď za mnou s děvčetem!“ a šepem pak dodal tak tiše, že ho mohl pouze Ondřej slyšet: „Hulváte! Nestál jsi o mé přátelství, učinil jsi mne lhářem před představeným, budu tedy tvým nepřítelem. Poznáš mne brzy, přítelíčku!“

Blýsknuv zlostně černými očima, vykročil Niks napřed.

VI

Noví lidé. — Cesar a Junona.

Chodba, v níž hořely malé elektrické žárovky, zdála se Ondřeji a Sibiřčince velmi dlouhou v první chvíli, když ji kráčeli za Niksem, který si pro sebe cosi bručel. Na konci chodby byla dvířka, kterými pronikaly proudy světla a jimiž bylo slyšet hlukné hlasy, tleskání a smích.

„Jděte napřed! Tam je jeviště. Master Bull a Arnošt Arnoštovič přijdou hned. Já musím po svém. Svléknete se přece! V těchto nepraných hadrech tam snad nepolezete!“ obrátil se jejich nový známý již docela hrubě k Ondřeji a Sibiřčince.

Pak mžiknutím oka zmizel kamsi, jako by se byl do země propadl.

Ondřej se Sibiřčinkou osaměli. Po několika vteřinách došli na konec chodby, jež se byla zatím značně rozšířila, a stanuli na prahu dveří.

Hluk, tleskání a výkřiky je rázem ohlušily. Na jevišti, ozářeném elektrickým světlem, skákali lidé a metalí kozelce. Stavěli se brzy na ramena, brzy na hlavu jiným, tvoříce vysokou živou pyramidu. Nejnižší na podlaže stál člověk tlustý a silný jako pardal; na jeho ramenou stál rozkročen jiný; na hlavě tohoto třetí; na vztažených rukou třetího nohama vzhůru, jako by ve vzduchu visel, stál čtvrtý, sotva se dotýkaje rukama jeho dlaní; na chodidlech jeho tančil jakýsi podivný tanec z plyných pohybů těla hezoučký a jako opička pohyblivý, asi dvanáctiletý hošík bezstarostně, veselě tváříc.

„To je vynikající ruský akrobat Ivanov se svým sborem. Vy jste jistě noví umělci?“ uslyšel Ondřej za sebou čísi jemný hlas.

Pravila to útlá, štíhlá dívka, o málo starší Sibiřčinky, krásná a něžná blondýnka, křehká jako kvítek.

„Já jsem Herta, dcera ředitele Scholze.“ pronesla dívka s upřímným a milým úsměvem, tisknouc Ondřeji ruku a libajíc jeho společníci na bledou tvářičku.

„Ach, jaké to libezné dítě!“ zvolala nadšeně zpozorovavši překrásné kadeře Sibiřčinky a její jako hvězdičky zářící modré oči. „Překrásná dívka! Musím tě ukázat své Elle, miláčku! Ó, ty jsi ještě neviděla Elly?... Nelekni se jí... Ella má černé tělo, ale duši

růžovou jako jíltní záře. Ello, moje Ello, kde jsi?“

„Ella zde, paní!“ zvolal hrubý, tenký hlas jako z roury, a Sibiřčanka s bezděčným výkřikem ucouvla. Před ní a před Ondřejem zjevila se podivná bytost, černá jako saze, s lesklými bělmy v úplně černém obličejí, s krátkými kučeravými vlasy, s ploským nosem a silnými, modravěrudými, ohnutými rty. Malé, avšak podivuhodně silné, svalnaté tělo černoštiny bylo oděno černožlutě pruhovanou sukni a bílou námořnickou halenkou s červeným límcem. V uších měla veliké zlaté kruhy a na holé šíji, právě tak silné a svalnaté jako ostatní tělo, několikařadový korálový náhrdelník.

„Zde je má přítelkyně Ella. Nazývá mne svou paní, jsme však přítelkyně. Mluví špatně rusky, či lépe řečeno, neumí vůbec rusky, kromě dvou vět. „Ella zde, paní,“ a „Ella tě miluje“. Ale srdce má zlaté a bude vaší přítelkyní. Loni na podzim byla sem objednána z Afriky. Je černoška. Stiskněte jí ruku. Nebojte se je, je černě!“

Malá Herta vzhledla tak vlnivě na Ondřeje a na jeho malou družku, že neměli odvahy odmítnouti její prosbu, a oba podaři černošce ruku. Něžně, jako kličkou tretku, stiskla černoška drobné prstíky Sibiřčinky a Ondřeji tak potřásla rukou, že se hochovi v očích zjaskřilo.

„Ella se představuje obecenstvu jako siláčka.“ pospíšila si Herta vysvětlit novým známým.

„Je asi hrozně silná.“ souhlasil Ondřej, „myslím jsem, že mi chce utrhnouti ruku nebo vymknouti rameno!“ dodal se smíchem.

„To ona tak z přátelství... Když se však Ella rozbrěvá, může býti její síla ledakomu nebezpečná. Hledte, hledte, již se začíná zlobiti!“ řekla Herta, obracejíc se rychle dozadu.

Bratři akrobaté skončili mezitím své cvičení a seskočivše na zem jako míče, obklopili Ellu.

Dva nejstarší, silní a urostlí mladíci, jímž bylo na pohled asi dvacet let, přistoupili k černošce.

„Poslyš, ty černá loutko, prodej mi své korály, daruji je sestře!“ řekl starší a bez okolků uchopil červený náhrdelník, ovíjející černou šíji Ellinu.

„Mně prodej své náušnice! Pověsím si je na nos.“ přizvukoval bratru druhý a dotkl se prsty černého ucha černoštiny.

Ella cosi zabručela v odpověď a zlostně potřásla hlavou. Rozpustilci však neustávali a jakkoli se jim černoška bránila, doráželi na ni přemlouvajíc ji, aby jim darovala své šperky.

„Nač jich potřebuješ? Takovou černou hloupou tvář nemůže přece nic učiniti hezčí.“ zasmál se starší akrobat a táhl za nit, na níž byly navlečeny korále.

Tu se přihodilo něco neočekávaného. Nit neodolala a přetrhla se. Současně s ní praskla poslední nitka Elliny trpělivosti. Co následovalo, nemohl nikdo z osob na jevišti přítomných předvídati. Ella s neobyčejnou rychlostí uchopila pravou rukou jednoho, levou druhého akrobata za krk a sblíživši jejich hlavy, s velikou chladnokrevností narážela jimi o sebe tak, že akrobaté zavylí bolestí. Pak s temným vrčením, připomínajícím řev divého zvířete v panenských lesích Afriky, mrštila o zem napřed jedním akrobatem, na nějž pak jako poleno položila druhého;

Pokrač. na str. 8

Český národní hřbitov v Chicagu

Již přes 100 let dobře slouží potřebám československé kaťanské veřejnosti v Chicagu a okolí. Pohřbívání do země, žehem a do krypt MASARYKOVA MAUZOLEA v kryptě Dr. Ed. Beneše a Gen. M. R. Štefánika. Obstaráváme letní i zimní uložení hrobů, jakož i bronzové náhrobní tabulky, kamenné pomníky a ostatní potřeby a služby spojené s údržbou.

Tel. 788-8442, 539-8442
5255 No. Pulaski Rd.
CHICAGO, IL 60630

Poslouchajte náš rádiový program každou
neděli v 9 hodin ráno na WCEV 1450

Útěky železnou oponou

Týká se stejnojmenné knihy, napsal Jožka Pejskar, vyšla jako ročenka Reportéra, tisk Milan Cimburek v Zürichu, stránek 127, cena 16 švýc. franků.

Čtenáři, kteří mají rádi beletrii, si někdy stěžují, že exilová literatura je příliš těžká nebo příliš odborná. Vycházejí knihy umělecky cenné, ale pro každého nestravitelné. Vycházejí knihy odborné a jistěže většinou uvážené, ale ty jsou určeny zase jen odborníkům. Tuto mezeru na exilovém knihupeckém trhu nyní vyplní do značné míry knížka Jožky Pejškara. Zde se autorovi podařilo spojit faktické údaje s napínavostí. Většinou jde o jména skutečná a nikoli krycí. Autor popisuje, jak se lidé pokoušeli dostat za železnou oponu vzduchem, po zemi nebo po vodě. Nevychází se útekům neúspěšným, které měly drastické zakončení. To zapůsobí jednak na ty z nás, kteří si dost nevážíme života aspoň poměrně klidného, i když nemáme leccos, co jsme si přáli. Jednak je to připomínka politickým směřovatelům, kteří by stále rádi zavírali oči nad minulostí, nejraději na vše zapomněli a všude si vše žehlili. Autor tu volí jednoduchou dikci, podání střízlivě realistické, nejde tu o žádné literární ornamenty, ale knížka prostě zaujme. Přesto není knížka jen obyčejný napínák, poněvadž údaje zde obsažené jsou až otřesně pravdivé. Některé příhody nám aspoň částečně osvětlí pozadí ilegálních organizací, uvidíme, o čem usilovaly, jak pomáhaly a jaké riziko podstupovaly. Také to je správný úder směrem, odkud slyšíme hlasy, které zbytečně vytrubují, že se doma 'nic nedělo' a že tedy vlastně máme, co jsme chtěli. Tento nebezpečný názor se šíří exilem, a jak jsem zjistil, opakují to i Američané, kteří to někde slyšeli a kterým se to hodí jako výmluva. Pejskarova knížka není sice fakty přeplněná, to by jí bylo ubralo na poutavosti, ale na faktech se zakládá. Dovíme se z ní, že při nebezpečných akcích vypomáhali za určitých okolností např. také skauti. Je to knížka poutavá, sám jsem ji neodložil, dokud jsem ji nepřčetl. Vyjímá se skromně jako autorův styl. Prostě to a to se dělo, autor se vyjadřuje bez pompéznosti, neupadá ani do okázalé dramatičnosti, ale knížka se přesto ochotně čte, srozumitelná a bez obtíží a také: srozumitelně smutná. Kdo má rád výhradně humor, tomu není určena. Ale kdo umí ocenit fakta a úsilí, s nímž autor sbíral informace a zpracovával je, toho knížka zaujme. Býval bych napsal, že i potěší, ale potěšující ty informace nejsou, na ty si musíme počkat. Knížka se vřele doporučuje.

Dr. Jiří Veselý

ZAJÍMAVOSTI

V NEDELI 2. ČERVENCE 1989 ve 13 hodin bude z iniciativy K-231 (Klub bývalých československých vězňů) v Kanadě na Masarykovnu (Scarborough) odhalen Památník (Monument) všem obětem komunistického teroru a zvůle v Československu.

V RAKOUSKU vstoupil v platnost zákon o vyhlašování smogového poplachu. Zmocňuje vládu jednotlivých zemí k vyhlášení takových restriktivních opatření, jako je například omezení silniční dopravy, výroby v průmyslu, vytápění bytů, zákaz masových shromáždění a podobně. Pokuta za porušení těchto dočasných opatření může činit až půl milionu šilinků.

DVA SNEŽNÍ levharti se poprvé narodili v zajetí ve Francii, a to v pařížské zoologické zahrádě. Šťastnými rodiči jsou samice Vaily získaná z NSR a samec Tensing dovezený ze Svěcarska.

ROBOTIZOVANÉ STRAŠÁKY proti žralokům začala vyrábět japonská firma Muroaki sanojamu. Strašák má podobu dvoumetrového žraloka, plave pod vodou v kružnici podle předem určeného programu a vyvoluje zvuky, jež odhánějí živé žraloky od míst, která před nimi mají být společně chráněna.

O ZÁPIS do Guinnessovy knihy rekordů požádala v minulých dnech skupina obyvatel burgenlandské obce Drassmarkt. Tvrdí, že vytvořila světový rekord ve smažení mýchaných vajec. Technická data: deset krát jeden metr velká pánev, pět tisíc vajec, 40 kg sádla a 32 plynových hořáků. Za hodinu byl světový rekord na světě. Po potlesku se pak rekord během několika minut ztratil v žaludcích 3000 svědků.

SNĚMOVNA LORDŮ, horní komora britského parlamentu, projednávala závaznou otázku, kterou nastolil lord Stodari z Leistonu – totiž proč pět pelikánů, kteří žijí poblíž St. Jamesova parku v centru Londýna, se k sobě nemá a tudíž nevyvádí žádné mladé. Část ctihodných lordů hledala odpověď na tuto otázku v původu oněch živočichů, kteří zřejmě pocházejí z teplejších krajů, zatímco jiní namítali, že lord Stodari jen opakuje otázku, kterou ve sněmovně vznesl již před 24 lety. Když se novináři dotázali ošetřovatele pelikánů, odmítl milostný život svých svěřenců komentovat, řka, že novináři jeho slova stejně výdrcky překrouží.

POČET OBYVATEL naší planety se má ze současných 5,2 miliardy zvýšit do roku 2025 na 10 miliard a do konce 21. století na 14 miliard. Podle údajů Organizace spojených národů pro populaci byly odhady učiněné před 10 lety příliš optimistické, neboť předpokládaly větší účinnost kampaní za kontrolované rodičovství.

OD VYHLÁŠENÍ vyjimečného stavu v Číně, odklelo cestu do Číny již 3000 zahraničních turistů. Napsal to oficiální list China Daily. V loňském roce navštívilo Čínu 1,84 milionů zahraničních turistů, kteří zemi přinesli zisk ve výši 2,2 miliardy dolarů.

NOSTALGICKÁ JIZDA «vlavským expresem» z Kolína na Rýnem přes Norimberk do Prahy a zpět se uskuteční ve dnech 7. až 11. září. Jak informoval časopis Stern, potáhne parní lokomotiva šest Pullmanových vagonů z roku 1928. Vagony jsou vybaveny plyšovými sedadly a vyloženy mahagonem, připraveny mají být i vagony s klavírem a barem. Personál, počínaje strojvůdce a konče číšníky, bude mít historické uniformy. Dokonce i jízdenky budou odpovídat někdejšímu. Jízda je určena pro sto cestujících a stojí 1600 západoněmeckých marek.

TELEFONNÍ KURS odvykání kouření probíhal od 1. června na mosteckém čísle 148 v ČR. Těm, kteří se rozhodli skoncovat se svým zlozvykem, po osm dní pomáhal příjemný ženský hlas překonávat počáteční obtíže.

AUSTRALŠTI ASTRONOMOVÉ objevili nejvzdálenější objekt ve vesmíru. Je jím kvazar, jehož vzdálenost se odhaduje na 130 miliard miliard kilometrů. Jeho světlo letí k Zemi 13,8 miliardy let.

DO FRANCIE se přenesla hysterie islámských náboženských fanatiků, kteří odsoudili k smrti britského spisovatele Rushdieho za jeho knihu Satanské verše. Skvělá francouzská zpěvačka Veronika Sansonová, která zařadila do svého programu nevinnou píseň o Alláhovi, propagující mír, byla po svém koncertu v pařížské Olympii a před vystoupením v Caen upozorněna anonymním telefonátem, bude-li tuto píseň opakovat, že ji hrozí smrt. Sansonová na to odpověděla, že kdyby žila v době inkvizice, zaměnila by jména Alláha za Krista.

POLICIE V THAJSKU vypsala odměny za sle. by, které jí poskytnou jiní lidé. Například za dopadení pašeráka narkotik Li Mina je vypsána odměna 600 tisíc batů (asi 20 000 šilinků) a za dopadení opiového krále Khun Sa půl milionu batů. Nejmenší odměny jsou vypsány za dopadení «mistnické» zlodějí a nebyvají vyšší než pět tisíc batů.

Videňské listy

L. A. CARSKÁ:

SIBIROČKA

pak, jako by se nic nebylo stalo, s velkým klidem usedla na tuto živou lavičku. Oba akrobati se svíjeli jako hadi, syčeli, křičeli a kvíleli, hlasitě protestující a spílající pod tíží na nich sedící siláčky, ale nic nepomohlo.

Ella seděla dále, rozhlížejíc se slavnostně a blýskavě černými očima. Teprve nové zazvonění, jež pronikavě zaznělo chodbou, a objevení se ředitele, mistra Bulla a Nikse, přerušilo tento výjev.

Master Bull a Niks měli na sobě pletené kamizolky z hladkého hedvábí růžové barvy a krátké, zelené hedvábné kalhoty, pošíité lesklými cetkami. Angličan držel v ruce dlouhý bič, Niks kus syrového hovězího masa.

„Co to má? Proč nese maso?“ otázala se Sibiročka obracíc se k Hertě; Herta neměla však kdy odpovědět. Skoro současně rozlehl se kdesi na blízku ohlušující řev, jímž se otlásky stěny divadla a při němž mimovolně zbledly tváře lidí. Až dosud neviditelné dveře po straně jeviště rozevřely se dokořán, a ohromným otvorem ve stěně protlačilo šest divadelních sluhů velikou klec na kolech, v níž byli umístěni dva afričtí lvi neobyčejné velikosti.

„Toť Cesar a Junona!“ vysvětlila Herta Sibiročce, „jsou překrásní, není-liž pravda?“

Sibiročka však ani zdaleka nebyla jejího mínění. Nenašla na krásných lvech krásy. Lev i lvice byli prostě strašní se svými rozovřenými tlamami a ohlušujícím řevem.

Jak však teprve užasla dívka, když, sotvaže se klec objevila na jevišti, Niks se rozběhl přímo k ní. Za ním se vážně ubíral master Bull, pohrávaje si dlouhým karabáčkem.

Okamžik... druhý... a Niks, pozvednuv železnou dvířka klece, octl se v ní.

Za ním směle vstoupil master Bull. Jako kouzlem utichl strašlivý řev zvířat, jakmile se objevili v kleci.

Niks hodil jim po kusu masa a zvířata jala se je hltavě požírat.

VII.

Sibiročka a Ondřej nastupují novou dráhu.
Hrozný začátek,

Miss Hertu, dovolte vás poprositi připravit malou umělkyni miss Sibiročku.“ řekl master Bull tónem, nepřipouštějícím námitek, a vycenil při tom své žluté zuby.

Tato slova zaslechli Ondřej i Sibiročka právě za dvě neděle po tom, kdy se ubytovali ve „Velikém domě“. „Veliký dům“, stojící téměř na nejvzdálenějším konci Petrohradu, byl přes dobrých deset ulic a čtvrti vzdálen od budovy divadelní, najaté Arnoštem Arnoštovičem.

Ve „Velikém domě“ ubytoval ředitel výhradně členy svého sboru. Bydlil tam sám s dcerou Hertou a se svou starou tetou. Bydlil tam dále provazolezec Ivanov se svými syny: Denisem, Glehem, Petrem a Vadimem, ubytoval se tam též clown Duroi s vnoučkem Robertem, černoška Ella se svou matkou, master Bull, představený a pán Nikse Vichrova, a tam také konečně našli útluk Sibiročka a Ondřej.

Clown Pierro Duroi, nervosní a zlostný staříček za kulisami i doma, nvažak nenahraditelný šprýmař před obecnstvem, beze slova jal se vyučovat Ondřeje svému nepřilíh obtížnému umění. Pokud hošík nevystupoval na jevišti, bylo jeho povinností opatrovat šestiletého Roberta, velkého svárlice a rváče.

Herta Scholzová, milná a jediná dcera ředitelova, jež vystupovala před obecnstvem jako mladá pěvkyně německých popěveků, měla ještě jinou povinnost, kterou jí uložil její otec: dávat pozor na nedospělé děti, které byly přijaty do sboru, připravovat je pro nové zaměstnání a v případě potřeby vštěpovat jim odvahu a energii k neznámé ještě námaze.

Herta byla tichá, mírná dvanáctiletá dívka, jež dovedla být rozumná a vážná jako dospělá. Vždy a všude se objevila včas. Trápil-li svými rozmary malý Robert Duroi, zlobil-li se jeho děťátko Pierro, svěřil-li se bratři Ivanovi, zuřila-li Ella proti vlastnímu pronásledovateli, šláhl-li své druhé děti a posmíval-li

se jiní — objevovala se Herta jako společná smířovatelka a anděl utěšitel v těžkých chvílích životních, a byla opravdu dobrou milou sboru. Zároveň byla Herta domácností paní „Velikého domu“ od smrti své matky.

Ráno vstávala první a s tetou nalévala ve veliké jídelně čaj, kávu a kakao všem členům sboru. Pak objevovala u kuchaře oběd a shromažďovala mladší umělce ke zkouškám, napomínaje pečlivě starší, že otec je již v divadle očekává.

Z divadla byly posílány povozem po smílní všíchni do nich usedli a jeli do zkoušky. Kromě clownů, provazolezců, zpěváků a „hrotilů hv“ měl pan Scholz ještě sbor operních pěvců, kteří však nepoužívali společného bytu ani stolu ředitelova, a bydlili v bytech nájímávaných. S tímto operním sborem hrávala a zpívala někdy i Herta. Za tím účelem bylo dívec studovat drobnější partie a úlohy, vhodné pro její věk, a to ji zabíralo hodně času. K páté hodině večerní vraceli se obyvatelé „Velikého domu“ k obědu a v osm hodin opět odcházeli do divadla, kde vystupovali před obecnstvem v různých číslech po velikém divadelním kuse, jež zahráli operní umělci.

Po návratu domů napájela Herta umělce čajem a hostila je studenými zákusky, a teprve po dvanácté hodině noční odcházela na lož. Kdežto milovala mírnou, vlnnou a starostlivou dívku, v černošce Ella ji přímo zbožňovala. Černé divoče, která za kouskem chleba přijela z daleké cizí země, zdála se být plavovlasá, mírná Herta bytostí nadpozemskou. Pro „pani Hertu“ byla Ella ochotna komukoliv rozkrábat obličej nebo pokousat ruce. Koho milovala Herta, toho milovala i Ella. Herta už od prvního dne přilnula k Sibiročce a Ella hleděla na Sibiročku právě tak oddanými očima jako na Hertu.

Takové bylo okolí a takoví lidé, mezi něž přišel Ondřej a Sibiročka, a poněkud přicházeli na chut tomtu novému, jim dosud neznámému životu.

Sibiročku vzala pod ochranu Herta a ubytovala ji dokonce ve své malé, růžovou látkou vyčalounované komnatce, v níž bylo vždy tak pěkné a útulno.

Ondřej se ubytoval společně s clownem Pierrem a jeho vnukem. Děti se však vidaly stále jak v divadle, tak doma a v rozsáhlé jídelně, kdež členové sboru páně Scholzova trávili své volné chvíle.

„Miss Hertu, dovolte vás poprositi připravit malou umělkyni. Miss Sibiročka vstoupí dnes po prvé k Cesarovi a Junoně.“

Hlas mastera Bulla, jež opakoval své vyzvání, zněl velmi přísně a jeho olovené oči utkvěly pronikavým pohledem na obou dívky, Hertě i Sibiročce, které, stojíce za kulisami, kochaly se pohledem na siláčku Ellu, jež bez námahy navlékala na každý prst deseti-pudové závaží a lehce jako peřičky točila jimi nad hlavou.

Sibiročka byla rozčilená. Nebyla bázlivá. Bez rozmýšlení byla by běžela v noci do tmavé tajgy, avšak vstoupiti do klece ke lvům, k těmto strašně řvoucím a dravým velikánům, se hrozně bála — a při pouhém pomyslení na to probíhalo chvění jejím tělem. Herta nedala jí však dlouho přemýšlet o novém úkolu a snažila se všemožně, aby jí dodala odvahy.

„Pojď, pomohu ti se obléci.“ řekla objímajíc vřídne družku a zavedla Sibiročku do malé šatny, v níž se umělkyně s pomocí služebné oblékaly k vystoupení.

Sibiročka nepotřebovala volati služebnou. Herta s Ellou, jež byla hotova se svými eviky, pomohly jí při oblékání. Natáhly růžové hedvábné triko na štíhlé tělo Sibiroččino, oblékly ji kratičkou, lesklými cetkami pošíitou zelenou sukničku, a rozpustivše na ramena její kadeře, načechraly je tak, že byly podobny lvi hřívě.

„Pamatuj si: ke lvům musíš vcházeti vždycky v tomto úboru, aby na tě přivykli, a vlasy si vždycky takto načechrej: budou tě s počátku pokládati za lvíče a neublíží ti!“ napomínala Herta Sibiročku a s Ellou ji uvedla na jeviště.

Tam již stála klec, v níž z kouta do kouta pobíhala obě zvířata. Master Bull a Niks stáli již připraveni ve svých obvyklých, přiléhavých růžových úborech s krátkými kalhotkami, plnými lesklých cetek. Master Bull držel v rukou veliký bič a revolver nabitý pro všechny případy.

„Nuže, začneme... S bohem!... Niksi, vy ukážete váš nový druh, co děláte!“ velel master Bull.

„Pojď za mnou.“ poručil krátce Niks, a vzav Si-

SIBIROČKA

biročku za ruku, zamířil s ní směle ke dveřím klece.

V tom okamžiku dívka upřímně litovala, že nezemřela s dědečkem tam daleko v sibiřské tajze.

Za ní cosi mlasklo. Master Bull švihl svým bičem na železné pruty klece. Pak klidně otevřel dvířka a ocitl se mezi lvy, cuchaje jejich hřívky a inuvě k nim něco anglicky. Oba lvové mručíce jali se tiše lisati se ke krotiteli, trouce hlavy o jeho nohy a stavíce se na zadní nohy, snažili se tlamami dotknouti se jeho obličeje.

Sibiročka zapomněvši na svůj nedávný strach, hleděla překvapeně na tento výjev. Hlas Niksův vytrhl ji ze zadumání.

„Nu, co stojíš?“ křikl jí přímo do ucha a dosti hrubě ji postrčil kupředu.

Sibiročka tlumeně vykřikla a na okamžik ucouvla.

Bylo však již pozdě. Těžké dveře se za ní s rachotem zavřely.

S Niksem a masterem Bullem ocitla se v kleci Cesara a Junony.

VIII.

Prvý úkol.

Zesilující se řev Cesarův, obrovského lva s očima naběhlými krví, ohlašoval jeho nespokojenost. Zvedl se těžce se svého místa v koutě klece, kdež se byl uložil u nohou krotitelových, a zamířil k Sibiročce.

Tvář dívka byla bělejší sněhu.

Bezmocně se ohlédla dozadu.

Kdyby tam býval byl Ondřej, byla by volala o pomoc a její náhodný bratr byl by ji odtud vyvedl.

Ondřeje tam však nebylo. Byl zaměstnán s m-eurem Pierrem a Robertem ve své šatně, studuje s nimi nové vtipy a clownské kousky, jimiž měl obveselit obecnstvo již koncem téhodne.

„Neboj se, Cesar ti neublíží. Zpátky, Cesare!“ zvolal master Bull a dříve, než lev poslechl jeho rozkazu, švihl ho vši silou bičem. Cesar zařval, uskočil na dřívější místo a jako poslušný pes uleh u jeho nohou.

Sibiročka vděčně pohlédla na Angličana a nepoznávala ho. Olověné oči mastera Bulla plály jako pochodně. Obličej, zpravidla klidný, byl v té chvíli strašný. Zdálo se, že byla v jeho obličeji soustředěna veškerá síla, již ovládal svá strašná zvířata.

Když Cesar s temným vrčením uleh u nohou svého pána, poručil krotitel Niksovi:

„Niks, začnej, prosím, přivýkat i lvice dítěti!“

„Junono, sem!“ zavolal zvonivým hlasem Niks.

Poněvadž stará lvice strašlivého vzhledu ho neposlechla, dal master Bull opět vůli svému biči.

Junona vyskočila a zakňučela hněvem i bolestí.

„Sem, Junono, sem!“ zavolal opět Niks a dříve, než se lvice přiblížila k hochovi, vyskočil jí nenadále na hřbet.

„Přístup k ní a dej jí to,“ rozkázal hoch, hodiv Sibiročce kousek syrového masa, vyňav jej z kožené brašny, kterou měl zavěšenu přes rameno.

Dívka chvějící se rukou zvedla maso a vykročila vstříc lvice.

Lvice přimhouřila oči a vtáhla nosem vzduch. Pak se volným krokem přiblížila k masu a stanula u dívky. Její ohromná tlama byla rozovřena. Nedočkavě klapala zuby čekajíc na chutné sousto.

„Odejdi do nejvzdálenějšího kouta a zavolej ji odtud,“ opět nařizoval Niks, zatím co krotitel nespouštěl se zvířete jasně planoucích očí.

Sibiročka mlčky poslechla. Vztáhla ruku před sebe a zavolala jemným hláskem:

„Sem, sem, Junono!“

Lvice tentokrát zradila svou váhavost a rychle přiskočila k dívce, s patrnou nadějí, že se jí dostane chutného sousta. Sibiročka před ní opět odběhla do jiného kouta a odtamtud ji znovu zavolala.

Lhostejný dosud Cesar také vstal a zvolna kráčel za svou samici.

Sibiročka již neunikala a na rozkaz mastera Bullu

očekávala obě zvířata. Zvolna se přiblížila k dívce; Sibiročka jim podala maso, načež Junona opatrně přijala z její ruky první sousto.

„Pohlad ji i Cesara, neboj se však a hleď jim směle přímo do očí!“ ozval se nový rozkaz.

Sibiročka nespolehlavě vztáhla ruku a chvějícími se prsty dotkla se hřívky obou zvířat, nespouštějíc s nich modrých očí.

„Pro dnešek dost! Zitřejší úkol bude složitější. Nyní jsi volná,“ zaslechla dívka nad sebou hlas krotitelův, a oddechnuvši si zhluboka, vyšla z klece.

IX.

Rvačka. — Nesmiřitelný nepřítel. — První vystoupení.

Uplynul měsíc a přišlo jaro. Sbor páně Scholzův se přestěhoval ze zimních místností do letních, zbudovaných v podobě cirků, s arenou, posypanou kyprým pískem, uprostřed sálu.

Byla nečele. Letní divadlo „Varieté“ dávalo první představení. Při tomto prvním představení měli též po prvé vystoupiti Sibiročka i její přítel Ondřej.

Veliké pestré oznámení hlásalo:

„Skvělé vystoupení mladého, neobyčejně vtipného, veselého a nadaného clowna, m-ra André, a nové, neobyčejně odvážné a směle krotitelky lvů, ruské dívky Sibiročky, oprávněného divu světa.“

„M-r André“ i „div světa“ byli onoho večera neobyčejně rozčileni.

Ondřej se oblékal se čtyřmi bratřími Ivanovými ve společné šatně. Starší bratři Ivanovi se mu posmívali.

„Hlupáci se rádi strojí. Kdybys raději šel do učení k našemu otci... Naučil by tě skokům a takového gymnastu by z tebe udělal, že bys koukal! Tak jsi se naučil Pieroškovým vtipům a myslíš si, že umíš bůhví co!“ směli se.

„Podívejte se, jak se namaloval!... Teď se, bratře, neopovaž vykročit ze šatny: jak tě uvidí psi, roztrhají tě!“

„Jemu se, myslím, nadávky Pieroovy zalíbily. Nemůže si vynachváliti svého starouška,“ zasmál se třetí z bratří.

„Přestaňte ho urážeti!“ zvolal nejmladší Ivanov. Vadim, veselý, hezký hoch dobrých hnědých očí, „nechápete, že Ondřej jen proto, že má dobré srdce, nepouští za nic Sibiročku, přes to, že by u nás všude našel vhodná místa. Je to výtečný hoch! Kdyby si Pieroška nepřibral ku pomoci Ondřeje, Arnošt Arnoštovič by ho jistě vyhnal s jeho vnučkem. Ondřej mohl by zůstat v cirků i pod vedením někoho jiného. Takového možno vždy potřebovati. Starý clown se již obecnstvu řádně omrzel, a sotva by je sám dovedl upoutati.“

Vadim měl pravdu. Starý clown Piero nemohl již sám bavit obecnstva, navštěvujícího divadlo. Všecka jeho stará šibalství omrzela se divákům. Objevení se nového clowna bylo svrchovanou měrou na místě.

Ondřej rozuměl Pieroovi lépe než jiní. Stařec byl ubohý a nešťastný. Žil jen pro svého vnuka a pracoval jen pro něj. Byl zlostný a popudlivý starý Piero, a nikdo ze sboru ho neměl rád. Ondřeji ho bylo ze srdce líto. Starému clownovi bylo těžko vydělávati svými šprýmy skývu chleba, bylo mu těžko pitvořiti se před obecnstvem, když vetché jeho kosti bolely, vyžadující klidu. Ondřej se ze všech sil snažil, pomoci mu v jeho těžkém dile. Zaměstnání clownovo nelíbilo se chlapci, bylo mu však líto zarmoutiti starce tím, že by žádal ředitele o jiné místo. Věděl, že jeho účastenství v zaměstnání Pieroově i jeho pomoc přišly vhod.

Když pak onoho večera se ho posměšky bratři akrobatů příliš dotýkaly, zchmuřil pouze černé obočí a odvětil:

„Stýdte se... Proč na mne dorážíte? Je snad hanbou, vydělávati chléb práci? Pak jednate špatně i vy, když se pitvoříte před obecnstvem!“

„Ty jsi chlapík, Ondřeji! Dobře, dobře, tak na ně!“ radoval se Vadim, jenž se v poslední době sblížil s Ondřejem a upřímně si zamiloval svého nového druha z cirků.

Ondřej si ho však novšímal.

Byl velmi znepokojen onoho večera. Nestračoval se však o sebe: obával se prvního vystoupení své náhodné sestry před obecnstvem. Dívka měla provést obtížný výstup s Cesarem a Junonou, kteří tak tak, že ji za měsíc trochu přivykli.

Recept

Jára Kohout

Studenti v rudé Číně chtějí demokracii. To je, chtějí se pořádně najíst. Starci ve vládě jim to nechtějí dovolit. Prý by si zkazili žaludky. My víme, že láska prochází žaludkem, ale co je to platné. Dědouškové nemilují vnoučkové. Letití partajníci si nepřejí, aby se mladí dostali ke korytům a z toho vzniká rebelie. Prý pro celý svět, demokracie je jed. Stalinovi sirotci jsou ve vedení. No a ti jsou dobře najedení. Již teď se o nich ví, že se budou ohromně radovat, když se Gorbačovovi perestrojka nepovede.

Já osobně nemám roztržky rád a přicházím s návrhem, jak možno zmírnit světové napětí. Přišel jsem na recept, že by celý svět mohl spojit jídelní lístek. Vyrobil jsem memo v písni a už jsem ho poslal do Spojených národů k posouzení. Je to o mezinárodním spojení - jídlem. O tom, že by všechny národy měly vařit stravu z jednoho demokratického hrnce.

Představuji si snadné

jak sblížit celý svět.

Možná, že je to vadné,

abych se do toho plet.

Pak by svět mohl odzbrojit.

Dobře se zapojit.

Jedění - spojení v blahobytu bylo by tu, každý kýtu k obědu, k večeři, mohl by jíst.

Zde je můj jídelní list:

Italské makaróny,
panamské ústřice,
Wiener schnitzel a whisky,
francouzská slepice,
guláš ostrý jako dělo,
plzeňské pivo, knedlo zelo
a hamburger na kyselo.

Do čínské rýže anglické bifteky,
nebo taky šunkenfleky.

Kdo to sní, musí se dozvědět,
že se zmírnilo tím napětí.

NAŠE UMĚNÍ V AMERICE

Národní galerie v Praze udržuje a rozvíjí spolupráci s celou řadou evropských i světových muzeí a galerií. V roce 1988 uspořádala dvě reprezentativní výstavy evropského a českého umění 20. století na americkém kontinentě. V létě l.r. byla významná kolekce 60 obrazů od 33 malířů vystavena v Guggenbeimově muzeu v New Yorku. Výstava Poklady moderního umění ze sbírek Národní galerie v Praze po úspěšném představení v New Yorku byla instalována na podzim m. r. v Muzeu Quebec v Kanadě.

Ten kdo investuje bohatne NEMOVITOSTI NA PRODEJ

JIŽNÍ CICERO - 35. ul.
a AUSTIN

16ti Pat, novější s gará-
žemi. Všechny byty tří
a půl pokoje.
Příjem - 69.000 dolarů
za rok.

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Čermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel. : 484-4800

Pronajmu

3 pokoje za obchodem vč. zaří-
zení, Cermak Rd. a Central
Ave. Tel. 354-9642.

Help us adopt

The song says:

DON'T WORRY, BE HAPPY

but sometimes that isn't easy. We are a
loving, financially secure family who would
like to change your worry into happiness for
all of us. For more information about us
and private legal adoption please call us
collect (312) 256-7075

Seznámení

Looking for companion for
possible family. Tel. 348-3795.
Ask for Nino.

Seznámení

Nino hledá seznámi s dívkou -
rodinný život a přátelství. Tel. :
348-3795.

Kde možno koupit Hlasatel:

Austin a Čermák Rd., Cicero.
ve stánku

Miloš Paner, 6038 W. Čermák Rd., Cicero.

Prague Sausage, 6312 W. Čermák Rd.,
Berwyn - pouze nedělní

Redakce Hlasatele,
6426 W. Čermák Rd.,
Berwyn.

Fred Paner, 6514 W. Čermák Rd.,
Berwyn.

Roh Oak Park a Čermák Rd.,
Berwyn - stánek.

26th a Ridgeland,
Berwyn, stánek - nedělní.

Čermák Rd. a Ridgeland,
Berwyn, stánek - nedělní.

Čermák Rd. a East Ave.,
Berwyn, stánek.

V New Yorku: Candy Store,
1437 - 1st Ave.,
New York, N. Y.

P.S./WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

TV VIOLENCE BILL PICKS UP STEAM

There is a growing chance that Congress will pass legislation permitting the television industry to get together and establish standards on violence.

Studies make clear that violence on television is adding to violence in our society.

A recent *Time* magazine article ("Our Violent Kids," June 12, 1989) notes that "by age 16, a child has seen 200,000 acts of violence on television." And the article continues:

"The entertainment media play a powerful role in the formation of values. Today's children, unlike those of earlier generations, are fed a steady diet of glorified violence. Television cartoons feature dehumanized, machine-like characters, such as the Transformers and Gobots, engaged in destructive acts. But viewers see no consequences. Victims never bleed and suffer.

Youngsters mimic the behavior with toys based on the shows. Later they graduate to TV programs and movies that depict people killing or degrading other people. By the age of 16, the typical child has witnessed an estimated 200,000 acts of violence, including 33,000 murders...

"In a 22-year study, researchers tracked the development of 875 third-graders from a rural community in New York. Among the discoveries: those who watched the greatest

amount of violent television at the age of 8 were the most likely to show aggressive behavior at 19 and later. About one-quarter of the students were considered violent at 30—they had been convicted of a crime, had multiple traffic violations or were abusive to spouses."

The evidence is overwhelming that we are hurting our society.

As a result of almost 1,000 studies and surveys, I introduced legislation to permit the television industry to get together and establish standards. No government censorship—just common sense by the industry.

The Senate unanimously passed my bill the other day—for the third time.

But this time there are increasing signs that the broadcast industry and ACLU will not be able to bottle it up in the House.

House Judiciary Committee Chairman Jack Brooks of Texas is playing a key role this time. On June 20, his committee reported a bill to the House floor. That is good news.

Chief sponsors in the House are Congressman Dan Glickman of Kansas and Congress Ed Feighan of Ohio.

This is not a headline-producing piece of legislation, but it is good legislation that will help the nation.

And this year we have an excellent chance of getting it passed.

JARNÍ CHLAD

Kalendář říká, že je jaro, ale tato zimní scéna se utvořila v neděli po tom, co bouře s kroupami potloukla Gering v Nebrasce. Nejméně 20.000 akrů s úrodou bylo postiženo, podle zpráv, ve Scotts Bluff County a lidé viděli několik trychtřovitých mraků.

Nová kniha!

V nakladatelství
"Moravia Publishing Inc."
v Torontu, vychází z pera
Petra Romana dokumentární
biografie z komunistických věznic a
koncentráků s názvem:

VLEČEN POD ŠIBENICI

Skončili jsme na počítači fotosazbu
a nyní připravujeme knihu pro tisk.

Kniha je psána velmi poutavě a v
detailech odhaluje zločiny komunis-
tů. Proto nenechte si tuto knihu
ujít!

Naším milým čtenářům na vědomí:

Při prohlídce knih jsme
zjistili, že mnoho našich
čtenářů "čte na dluh". Pro-
to jsme byli nuceni rozeslat
velký počet upomínek, což
nám zabralo hodně času, a
také stálo hodně peněz za
poštovné, které je dnes vyso-
ké. Prosíme, zasílejte před-
platné včas. Děkuje.

1. května 1891 byl založen Denní Hlasatel

Překlady a Emigrační věci
Překládám do angličtiny legální
doklady školní a osobní
notářsky ověřené.

O. KOVAR
Píšte na adresu:
P. O. BOX 176
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
312-442-7115

Třetí týden v červnu

Stále slyšíme o "svobodných volbách" v Polsku za posledních 40 let. Dle toho co si pamatujeme, v Polsku nebyly nikdy opravdu svobodné volby. ani po druhé světové válce, ani před ní a nikdy ne před tím. Mezi dvěma posledními válkami vládla v Polsku t. zv. "plukovníká klika", forma mírné diktatury. Piłsudski a Sikorski byli hlavními herci.

Vyložený švindl se odehrál před očima celého světa ještě před "volbami": "Solidaritě", necht' si již pod tímto pojmem představuje kdo chce co chce, bylo dovoleno soutěžit o 35 procent míst v "Sejmu". To nebyl ovšem ještě konec. Největším podvodem polské bolševické vlády je požadavek, o kterém jsme se již jednou zmínili, že "Solidarita" musí, dle směrnic komunistické strany, nésti také zodpovědnost za hospodářský vývoj státu! Bud' je Walesa politický genius, který ví co my nevíme a ví co dělá, anebo je to, co nám říká jeho obličej. Nezapomeňme, že vzdor všem oslavám, Nobelově ceně míru atd. atd. prohrál před několika lety, když měl bolševiky na lopatkách. Vzdor tomu všemu, přejeme mu všeho štěstí a byli bychom velmi rádi, kdybychom se mylili.

Lech Walesa není tak nevědomý, aby nevěděl co se děje, nebot' před několika dny řekl francouzskému prezidentovi Francois Mitterrandu při jeho návštěvě Polska, že Polsko potřebuje 10 bilionů dolarů, aby bylo lze zachránit jeho hospodářství a postavit solidní předpoklady pro demokratické reformy. Přítomný dluh Polska západním mocnostem se pohybuje ve výši 39 bilionů dolarů! Všechny země, kde socialismus prohlásil před lety začátek socialistického ráje jsou nyní v bankrotu. Chce-li někdo ještě v budoucnosti budovat socialismus, viz na př. české sociální demokraty a jejich tisk "Právo Lidu", pak bude pro ně lépe, aby šli navštívit psychiatra.

Ve svém nedělním komentáři v Chicago Sun-Times z 11. června t. r., který vyšel pod názvem "Významné události 1989 zanechávají marxismus v troskách", velice známý, po celých Spojených státech, pater Andrew Greeley píše mimo jiné: "Je železným zákonem marxismu, že když se dostane k moci, vždy vládne pomocí leninistické tyranie. Vždy utiskuje lid. Vždy degeneruje do stagnantní, zkorumpované, samoučelné byrokracie, ne nepodobné římským kuriím. Když se marxismus dostane k moci, vždy sleduje cestu leninismu, stalinismu a hromadných vražd... Jak divní jsou ("rozuměj studenti Číny, kteří chtěli americkou demokracii se sochou svobody, ale bez náplně svobody atd."); Jak zstrašujícím je dnes pro všechny ty, kteří říkali, že zatím co komunismus by možná nebyl dobrým pro Spojené státy, lidé ostatních zemí jsou oprávněni k tomu, aby si mohli vybrat svůj vlastní systém."

Případ "Lee Atwater vs. Tom Foley", první předseda republikánské strany a ten druhý nový mluvčí, předseda domu zástupců, který nahradil povedeného Jimmeho Wrighta, zabral by tisíce stránek a je jen otázkou, má-li to vše svůj význam, či tak důležitý význam. Ve skutečnosti Atwater šlápl demokratům na palce obou nohou, jinými slovy dal jim vychutnat jejich vlastní medicínu.

V podstatě šlo jen o zmínku, že Foley soustavně hlasoval v kongresu se všemi návrhy ve prospěch homosexuálních lidí. To je nepopíratelná skutečnost. Usoudí-li někdo z tohoto závěru, že Foley patří do jejich společnosti, nemůže být nikým viněn. Může normální člověk mít nějaký zájem o lidi, kteří chtějí oficiálního uznání a respektu druhých i na veřejnosti? Necht' si se svým handicapem žijí mezi čtyřmi stěnami a jsou rádi, že nikdo nemluví o tom, jaké procento postižených podobným defektem se stalo nebezpečným lidské společnosti.

Zajímavý byl předmět senátora z Kansasu Roberta J. Doleho. Celý případ byl pro republikánskou stranu zakončen vyjádřením presidenta, k čemuž Dole poznamenal: "President domluvil. Atwater zůstává". Několik dní před tím Dole mluvil jinak, něco o špinavé taktice a pod.

Co potřebuje a proč vlastně se Gorbačov točí tak okolo Němců? Nejlepším vysvětlením a komentářem je seznam jejich potřeb, jak byl uveden v dubnové zprávě CIA a DIA (Defense Intelligence Agency), kongresu Spojených států. A zde uvádíme nákupní listek přednostních požadavků SSSR nutných k jejich modernizaci:

Pro společenský vývoj potřebují: Barevné televize, video, ledničky, mrazírny a diagnostická zařízení. Pro lehký průmysl chtějí zařízení nutná pro konečný proces textilního a obuvního průmyslu.

Pro potravinový průmysl potřebují: Výrobní zařízení pro zpracování mlékařenských, ovocných a zeleninových produktů. Výrobní zařízení z nerezavějící oceli, balící a měřicí zařízení, zařízení na výrobu nápojů, chladírny.

Pro dopravu: Lokomotivy se zlepšeným brzdícím a elektronickým systémem. Nákladní vagony, zejména chladicí a speciální součástky na sklad. Dorozumívací a kontrolní zařízení pro vlaky, lodě, včetně

ledoborců. (Pozn. komentátora: Slavný "Krasin" byl postaven za carského Ruska!) Mechanizované nakládací a vykládací zařízení.

Pro stavebnictví: Vůbec všechny typy stavebních strojů.

Pohonné látky a zařízení pro výrobu energie: Všechny druhy strojů a ventilů. Geofyzické nástroje a zařízení.

Hutnická zařízení: Stroje na zpracování ocelových odpadků. Elektrické hutní pece a válcovny kovu.

Zařízení pro výrobu strojů: Nástroje a počítače.

Chemické a lesnické zařízení: výrobní stroje s automatickou kontrolou.

Dále potřebují tanky, které odolávají žiravinám, technologii plastik všeho druhu, nerezavějící ocel, trubky z titania a opět ventily.

Jediné tedy co nepotřebují k životu jsou lidé, kteří propadli myšlence komunismu, tedy myšlence, která je přivedla do této situace. Gorbačov v Německu mluví a mluví a proto ho snad Němci tak láskyplně nazývají "Gorbi". Tak prý studená válka končila, berlínská zeď bude jednoho dne zbourána a dokonce, že sjednocení Německa je zcela možné. Říká se, že po tomto posledním prohlášení vystydla krev v žilách vládních členů východního Německa. Samozřejmě, že "Gorbi" neříká jen jedno slovo a tím je "kdy" se toto všechno stane, včetně "kdy" končila "studená válka". Jen poznamenává, že nový návrh presidenta Bushe na snížení zásob zbraní přijal s "určitým stupněm smutku" a že jej "nepovažuje za větší ulevení napětí". Můj ty smutku, kámen mi spadl se srdce a napětí polevilo. Již jsme si mysleli, že "Gorbi" se změnil. Jeho prorocký styl řeči vysvětluje z jeho další poznámky k zbourání berlínské zdi hanby: "Není nic věčného v tomto světě", k čemuž dodáváme "ani ne Sovětský svaz, komunismus a hlavně ne "Gorbi", či jak říkávala moje máti v dobách největších úspěchů Hitlera: "Žádný strom neroste do nebe".

O jeho výrociích o událostech v Číně není třeba se ani zmiňovat, jen je nutno dodat, že i antická Sibyla byla přesnější ve své řeči.

Opět nový lék na obzoru, který má vyléčit AIDS. Je programovaný tak, aby vylákal virus k zaútočení na nastrčený cíl, místo aby zasáhl imunní systém člověka. Rád bych se do toho pustil, ale v úvahách je tolik zkratk a učených slov, že bych musel, přiznám se směle, jít studovat 10 let biochemii. Geneticky stavěné proti AIDS léky: CD-4; HIV virus; protein gp-120; volné plynoucí CD-4; HIV továrna na T buňky atd.

Jen doufáme, že jim virus neuteče a že si nevybere za svou návnadu cíl něco jiného než bylo v plánu. Kdo a co však vyléčí lidi z vrozených či získaných nemocí jako je homosexualita? **Kdo a co vyléčí příčiny a ne stále jen následky?** Jedno je však jisté, příroda si i v kladném případě najde cestu jak se zbavit těch, kteří z důvodu jen jí známých, poznamenala k vyhlazení. Kdyby se homosexualita měla šířit, pak je to neklamným znamením, že lidstvo se přežilo.

V novinách jsem viděl obrázek "Madonny", t. j. oné zpěvačky a filmové herečky. V přiloženém článku "Rozhodující chvíle, naše americká Madonna vysvětluje, jak našla svůj zdroj síly". Jaké síly, kde našla ten zdroj, to ovšem nevysvětluje. Její obličej, její výraz, její oči, její úsměv, její rty a vůbec všechny ty znaky důležité pro fyziognomickou analýzu jsou zřetelně vepsány v jejím obličejí. Jen se do nich zadívejte a uvidíte, že takových jsou miliony.

Mluvil jsem s několika ze svých přátel, kteří se vrátili z návštěvy v Československu a jedním, který mluví pravidelně se svým otcem po telefonu, což jsou ovšem ty nejvěrohodnější zprávy. Jelikož se jedná o velice vzdělaná a věrohodné lidi, myslím, že by bylo dobré se zmínit, co si inteligentní lidé myslí o naší vzdálené vlasti z bezprostředních zkušeností a dojmů.

Téměř vše je k dostání v obchodech, jako jsou Tuzex a Eso. V těch prvních se platí dolary, v těch druhých korunami. Jenže ty ceny v korunách jsou tak vysoké, že i dolar zdá se být drahý. Jde zřejmě o úřední černý trh, v socialistických diktaturách známý pod jménem "šedý trh". Často nacházíme v časopisech poznámky o Československu jako o nejspolehlivějším spojenci SSSR. Díky ignoranci a nevzdělanosti západního světa v politických vědách, zatím si ještě nikdo nevšiml, že Československo mělo tradičně, i za první války, největší počet bolševiků nejen procentuálně, ale téměř absolutně. Nikdo nemá ten smutný primát, aby ve volbách, jako byly v roce 1946, dostala komunistická strana tak nehorázný podíl bolševiků. I když volby nebyly svobodné, přece jenom lidé nemuseli dávat hlasy komunistické straně. Kdyby bývala hlavně strana lidová dostala většinu, bylo by bývalo lze rozbít Národní Frontu, hlavně přičiněním členů bývalých občanských stran zakázaných režimem.

Dnes je ovšem situace naprosto jiná. O osudu socialismu v hlavách

Chodila poselství z Basileje do Čech a z Čech do Basileje, ale když jednání stále k ničemu nevedla, usnesl se sněm, že bude těžit z nejednoty husitů a vynasnaží se získati ústupky alespoň jednu ze stran, jež by pak sama přemohla ostatní.

Ujalo se heslo: «Češi mohou být přemoheni zase jen Čechy.» Při tom si však církevní otcové septali, že «Čechové jsou národ plachý a bezúdný, zdráhající se vstoupiti do ovčince církve, pročť nakládají s nimi jako se hřebci neb mezky, když se okrocuji, a chovají se k nim vlídně, pokud necítí na sobě ohlavi».

Dne 30. listopadu 1433 stvrzena první kompaktata, a teprve po tomto prvním smíru začali spiklenci koristiti z české nesvornosti. Menhart z Hradce a Oldřich z Rožemberka, hojně peněží zásobovaní agenti Říma i krále Zikmunda, jali se získávati šlechtu a docílili toho, že Aleš Vřešťovský z Risenburka byl zvolen 1. prosince 1433 za správce země, čímž moc plebejského, šlechtou nenáviděného Prokopa Velikého měla být oslabena. Pan Aleš měl společně s dvanácti osobami, předanými mu k radě, spravovat Čechy a Moravu a hájiti čtyř artikulů pražských. Mohl tedy býti presidentem české republiky husitské – jenže byl vlastně figurkou, již hýbali páni Menhart a Oldřich, a za těmi se skrýval král Zikmund.

Čím více českých pánů získávali odpůrci husitství, tím neústupnějšími stávali se církevní poslové při sněmování, až vyjednávání docela uvázlo a další rozhodnutí sporu očekávalo se opět od zbraní.

Tehdy Prokop, jenž znechucen vším byl se na čas uchýlil do ústraní, nevrátil se k svému vojsku, neboť pochopil, kam šlechta směřuje. A tu celá země rozestoupila se otevřeně na dvě hlavní strany šlechtickou a městskou. K první patřila šlechta bez rozdílu náboženství s Oldřichem Rožemberkem v čele a města Praha, Plzeň, Mělník. Ke straně městské neboli demokratické hlásila se mimo drobné obce Sirotků a Táborů a pány Jana Roháče z Dubé, Sezimu z Kunštátu,

Jana z Bergova a Jana Kordu ze Zampachu, města: Zatec, Louny, Slaně, Litoměřice, Mladá Boleslav, Dvůr, Trutnov, Jaroměř, Hradec Králové, Vysoké Mýto, Čáslav, Kutná Hora, Kolín, Nymburk, Kouřim, Český Brod, Beroun, Písek, Vodňany, Prachovice, Sušice, Klatovy a Domažlice.

Nyní připravoval se veliký, rozhodný boj aristokracie s demokracií.

Straně panské postaven v čelo Diviš Bořek z Miletínka, pán na Kunětické hoře, kdysi hlava Orebítů. Bojovával se Žižkou i proti němu, znal jeho válečnou taktiku, a proto asi v osudné bitvě u Lipan (dne 30. května 1434) podařilo se mu předstíraným útokem vyhláskati Prokopovo vojsko před hradby vozové a porazit je. U Lipan padl Prokop i Prokůpek s mnoha jinými husitskými hejtmany. A byla tam poražena česká demokracie, nejvýznamnější a nejpodivuhodnější zjev celého středověku. A tehdy českými pány vtisknut českému lidu do rukou první článek řetězu, jenž po bitvě bělohorské spoutal jej nadobro a uvrhl do tisíciletého otroctví. Do skutečného otroctví, neboť český lid své pokoření cítil a trpěl jím!

Veškerá moc Táborů a Sirotků ovšem nebyla ještě zlomena. Dosud měla strana demokratická v Čechách přes 20 měst, na Moravě Třebíč a Ivančice, na Slovensku Trnavu (jež do r. 1435 byla střediskem slovenských husitů) a ve Slezsku Náměš. Ale v politickém ohledu, počaly se Čechy vracet tam, kde byly před husitskými válkami, ba feudalismus rozkvétal teď ještě bujněji: na zemských sněmech stala se strana Prokopova, jež dosud měla hlavní slovo, pouze oponující menšinou, a náboženský vítězli směr, klonící se k Římu a ochotný ke kompromisům. Jan Rokycana vstoupil na místo Prokopa Velikého, ba i ten později byl zlačen Římu oddaným mistrem Příbramem.

Počalo se vyjednávat i se Zikmundem, jenž na oko – chtěl znovu nabýti české koruny – ke všemu byl povolný. Sliboval husitům i církevním legátům vše, co chtěli, až konečně Češi projevíli ochotu přijati ho za krále.

S jeho pomoci také mnohaleté spory s církví byly spíše utulány, nežli urovnány, takže 5. července 1436 na jihlavském náměstí slavnostně stvrzena kompaktata, plod pětiletého vyjednávání církve s hu-

sity. A plod trpký, neboť církev v podstatě nesvolila k ničemu jinému, nežli že bude trpět v Čechách přijímání pod obojí a nebude mu bránit násilím. Nic jiného to nebylo, co římští kněží zabalili do mnoha pěkných slov! I k tomu se uvolili teprve tehdy, když jim Zikmund pošeptal, jakmile bude zase sedět na pražském hradě, že «bohdá všechny věci věci k dobrému konci a ke starému způsobu svému zase se navrátí».

Mohli tedy legáti právem psáti z Jihlavy do Basileje: «Plešeť a jaseť, sbore svatovatí! Vysokozvůbně vzdávej díky a chvály bohu stvořiteli svému! Zvěstuj všem končinám země den slavný a radostný! Povzbuď syny církve k veselí a ke blahoslavení! Všecky země křesťanské chvaltež veliké skutky boží a proskakujte radostí nesmírnou! Neboť aj dnes nastal den žádoucí, kdežť již sklídl jsi žně prací svých a uložil plně snopy osení svého v obilnici páně!»

Avšak hned během jihlavské slavnosti – již zúčastnil se i vévoda Albrecht – poznali husité, jak církev své sliby myslí. Když Rokycana počal v kostele vysluhovat pod obojí způsobem, jak mu to kompaktata dovozovala, celý sbor legátů počal se horšit, «načež mnozí Češi až plakali, volajíce: «Smlouvali se s námi, jen aby nás oklamali!»

Zanedlouho i mistr Rokycana poznal na sobě samém, jak to církev s kompaktatou myslila: ač byl právoplatně zvolen arcibiskupem, nebyl církevním sborem potvrzen a nebyl připuštěn k vykonávání svého úřadu. Ba, po čase i jeho vlastní fara, po léta mu náleževší, byla mu lišákým způsobem odňata a svěřena člověku římskému.

Po jihlavské slavnosti odejel císař Zikmund do Vídně, kdež velmi rád prodlíval, že tu bylo veselo a mnoho pěkných žen. Tentokrát nepřišel však za zábavou, nýbrž – zastavit své stříbrné náčiní a vypůjčit si na ně od Vídeňanů sedm tisíc liber peněz, aby mohl s náležitou královskou nádhrou slavit vjezd do Prahy.

Dne 23. srpna 1436 vjel Zikmund do pražského hradu a ujal se vlády nad Čechy. A hned počal své sliby, dané národu, plnit právě tak, jako je plnil sbor církevní. Mniši a jeptišky všech řádů počali se vracet do země, úřady jeden po druhém svěřovány lidem, oddaným králi a Římu – krátce, reakce slavila se Zikmundem svůj vjezd do Čech.

Ovšem, bylo tu ještě dosti odpůrců (Tábor, Kolín, ale zejména Hradec Králové), dosud bylo nutno bojovat. Ale hlavní síla husitů byla již zlomena a poslední vysluhující plameny, vznícené jiskrami z Husovy hranice, měl zcela zdušit Zikmundův zeť, rakouský vévoda Albrecht V., jenž byl na ochranu katolické církve založil «řád orla» s heslem «Tue recht und scheue Niemand», a jenž přes všechny odpor českého lidu – stal se dědicem české koruny.

Je pravda, že měl Albrecht leckterou dobrou vlastnost, již Zikmund se nemohl pochlubit, hlavně uměl lépe plnit své sliby, ale což to mohlo Čechům prospívati, když byl kovaný Němec, jenž nikdy ani slova českého se nenaučil, a zarytý nepřítel husitství!

Náhodou Albrecht nežil dlouho jako český král. A stanovisko jeho je nám pochopitelné neboť pokud žil – byl osudově spoután, zákonem habsburského rodu, který mu neúprosně prikazoval, aby se snažil podporovat – hrobaře české demokracie...

JUGOSLÁVSKÁ INFLACE

Za dvanáct měsíců do března letošního roku vzrostly v Jugoslávii mzdy proti stejnému období předcházejícího roku o 273 procenta. Ani tak strmý růst mezd však nedokázal vyrovnat důsledky inflace. Ceny ve sledovaném období «vyskočily» na šestnásobek, takže i přes nominální zvýšení se reálná hodnota průměrné mzdy snížila o 12,5 procenta. Inflace se v poslední době v Jugoslávii výrazně prohloubila. Oficiálně se hovoří o 600 procentech, neoficiálně až o 1000 procentech. Mnozí experti předpovídají, že koncem roku bude v zemi «hyperinflace» kolem 5000 procent. Pokud jde o mzdy, žádná administrativní omezení jejich nominálního růstu prakticky již neexistují.

Vídeňské listy

Z deníku komentátora • • •

našeho národa bylo již rozhodnuto a nikdo nemůže mít pochyb. Ale to je vše velmi málo. Svět chce činy. Skutek utek. Co si myslí naši lidé doma o nějaké akci, která by se podobala tomu všemu, co se děje téměř všude ve východní byzantské říši, s výjimkou Bulharska, Rumunska a Albánie? (Můj Bože, do jaké společnosti jsme se to dostali!) Na přímý dotaz lidé říkají, že nechtějí nic dělat. To jsme již ovšem slyšeli v únoru 1948 a od velice inteligentních lidí «Po Mnichovu», kde Beneš protiústavně kapituloval, po roce 1945, kdy opět kapituloval před Moskvou, co má kdo dělat, když mu byly vyrvány zbraně z rukou. Nesmíme se jim divit. Nedůvěra je příliš veliká a příliš hluboko zasazena v duši. Ale hlavní věc je něco jiného. Je to otázka vůdcovství. Není mezi nimi člověka, který by byl schopen a měl možnost jim dát program a taktiku. Jsou jen papíroví «vůdce», kteří nejen s emociální, ale přímo s emoční silou a osobním půvabem způsobují jen nové potíže, zklamání a žádný úspěch. Umí-li někdo napsat hezkou básničku, neznamená to ještě, že už je úspěšným politikem, či dokonce vůdcem.

Zprávy se shodují, že se veřejně nadává, nejen kritizuje a že i noviny píší zcela otevřeně. Podle zpráv přímo z Prahy, je situace daleko volnější než byla v roce 1968.

Mluvě o toaletním papíře a také o dámských vložkách, poprvé po dlouhých letech jsou k dostání. Ale bylo potřeba srdnatého zákroku, v poměru k ostatním událostem, přímo revoluce. Dámy protestovaly v podobě demonstrace na Václavském náměstí, jedny z největších svého druhu. Vláda kapitulovala a dovezla žádané zboží z Rakouska. A že národ nemá v sobě revoluční krev. Je to otázka «programu» a «vůdcovství», jak jsme poznamenali již dříve.

Je prý rozestavěných mnoho dálnic, ale nemají připojení k druhým dálnicím či hlavním cestám, nemají někdy ani výjezdy (?). Chybí jim také odpočívadla a záchody. Inu socialistické hospodaření. Konec konců třídy, které byly oporou socialismu nebyly na takové vymoženosti ani zvyklé.

Fasády domů na Staroměstském náměstí a v Celetné ulici jsou opravovány a prý to vypadá velmi půvabně. Jen se nedoporučuje vstup do dvorečků. Jedná se totiž o jakousi českou Potěmkinovu vesnici. Velká řada kostelů je opravována, mezi nimi chrám sv. Víta a Týnský chrám.

A tak to vypadá, že náš národ bude asi poslední v nějaké akci proti režimu. Jsme nejzápadnějším národem s praktickou aplikací demokracie, jediný z východního bloku a může být, že budeme tím

posledním, který se zbaví socialistického chomoutu. A tak se ukazuje, že pouhé legendy vystavené realitě se rozpadají v bezvýznamnost. Legendami a ignorací toho dobrého co národ měl a stále ještě má, nelze vésti národ. Program, program a zase jenom program, dobrá vůle a odhodlanost k činu. Je již jakousi nepříjemnou tradicí, že o osudu našeho národa v rozhodných dobách světových událostí bylo rozhodnuto «opomenutím» (default). Mír westfálský v roce 1648, konec první světové války v roce 1918, mnichovská dohoda v roce 1938 (ačkoliv jsme ji nemuseli přijmout a také nikdy národ ji nepřijal, pouze Beneš a to ještě protiústavně, neboť konečné rozhodnutí spočívalo v rukách čs. národního shromáždění, president byl jen, dle naší ústavy ozdobnou figurou, ačkoliv zásahy Hradu do politiky přímo čpěly protiústavností a právní logikou - viz zákon č. 50 na ochranu republiky) - a konečně konec druhé světové války v roce 1945. Neříká tento výpočet něco také o naší tradici? Tradici, na kterou nemůžeme být hrdi.

Pokračování příští neděli

Do Československa 1989

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku a nebo z dalších míst USA za nejlevnější ceny.

Data odletů: 6. a 20. července, 3. a 17. srpna, 1. a 15. a 29. září.

Zájezdy jsou na 16, 21 a nebo na 30 dní pobytu, které mohou být prodlouženy dle vaší potřeby, bez jakéhokoliv zvýšení.

Rovněž máme zájezdy do Vídně za velmi výhodné ceny.

Zájezdy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle, spolehlivě a levně. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZEK - dárková služba vašim příbuzným a přátelům. Nový výměnný kurs: 9.40 tuzexových bonů za 1.00 dolar. Vyžádejte si podrobné informace u

Weber Travel Agency

6805 W. Čermák Rd., Berwyn, IL. 60402
Tel. (312) 749-1333